

UNIVERSUL CREȘTIN AL COPIILOR

REVISTA JUDEȚEANĂ A ȘCOLII GIMNAZIALE
„IORGU RADU”, BĂRLAD,
ANUL XIII NR. 1 (20),
DECEMBRIE 2018—IUNIE 2019

ARTICOL INTRODUCȚIV

Dragii mei, revista "Universul creștin al copiilor" a ajuns la numărul 20 și dorim pe această cale, să mulțumim tuturor colaboratorilor, elevi și profesori deopotrivă pentru participarea cu articole, ce trezesc interes cititorilor.

De asemenea doresc să o felicit în mod deosebit pe eleva Drestaru Alexandra, pentru rezultatul deosebit obținut la Olimpiada Națională de religie de anul acesta și să urez (în continuare) succes tuturor, indiferent de disciplina de concurs la care participă.

Profesor Bodea Jenica

Școala Gimnazială „Iorgu Radu”, Bârlad

Fondator: prof. Bodea Jenica

Redactor Șef: prof. Bodea Jenica

e-mail: iusjeny34@yahoo.com

Tehnoredactare: prof. Bodea Jenica

Corectori: prof. Popa Mihaela,

prof. Bodea Jenica

Grafica: prof. Bodea Jenica

Țipar: S.C. IRIMPEX S.R.L. BÂRLAD

ISSN: 1843-7192

CUPRINS

Articol introductiv.....	p. 2
Cuvânt de învățătură.....	p. 3
Olimpiada de religie județeană.....	p. 4-5
Mirifica biodiversitate din Delta Dunării.....	p. 5-6
Legătura cu pământul.....	p.8-9
Prietenii revistei – elevii noștri.....	p. 10-11
Sf. Vasile ce Mare și Sf. Grigorie Teologul.....	p. 12-14
Vizită la Mănăstirea Bujoreni.....	p. 15
De ce învățăm o limbă străină.....	p. 16
Gânduri de Crăciun.....	p. 17
Ce spun copiii despre.....	p. 18-21
Prietenii revistei – elevii noștri.....	p. 22-25
Voluntari de mici.....	p.26
Ziua Internațională a Educației.....	p. 27
Implicațiile mass-mediei în educația moral-religioasă a elevilor.....	p. 28-31
Școala de vară.....	p. 31-32
Ce spun copiii despre.....	p. 33-34
Realitatea cifrei 7.....	p. 35-36
Poezie.....	p. 37
Excursie școlară.....	p. 38-39
Conținuturile școlare religioase.....	p. 40-44
ITOV-2019.....	p. 45
Cercul de pictură.....	p. 46
Olimpiada de Religie 2019.....	p. 47-48
Literatura populară.....	p. 50
Elementul miraculos în basmul popular românesc.....	p.50
Importanța activităților de voluntariat pentru educație și formare profesională.....	p.53-55

CUVÂNT DE ÎNVĂȚĂTURĂ

Despre faptul că fără Hristos nu există o adevărată educație, moralitate și bunăstare

"Ieșit-am de la Tatăl și am venit în lume; iarăși las lumea și mă duc la Tatăl." (Matei 16, 28)

Aceste cuvinte au fost spuse de Domnul Iisus Hristos în convorbirea de rămas bun cu Apostolii. Prin acestea, Mântuitorul le arată încă o dată ucenicilor Săi că este un trimis al lui Dumnezeu și confirmă demnitatea Sa cu adevărat divină. Părăsind lumea, Iisus Hristos a dorit să pecetluiască pe vecie în inimile ucenicilor Săi credința că este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu.

Cuvintele lui Hristos: "Ieșit-am de la Tatăl și am venit în lume" rămân pe veci adevărate, căci El este Fiul lui Dumnezeu, de o ființă cu Tatăl, El este Viața și Lumina prin care trăiește și se luminează neamul omenesc.

În ultima vreme, se manifestă din nou o tendință tot mai puternică de negare a naturii divine a lui Iisus Hristos. Se pronunță în acest sens oameni de diferite credințe și orientări politice, care se cred înțelepți și savanți și își închipuie că lumea poate exista și fără credința în Hristos.

Fără Hristos nu sunt cu puțință nici educația și învățătura, nici moralitatea, nici bunăstarea. Este un adevăr asupra căruia nu încapе îndoială, adevăr confirmat pe deplin de istoria tuturor epocilor. Nu trebuie să mai arătăm aici istoria de dinaintea nașterii lui Hristos, când exista o oarecare lumină a minții la unele popoare, dar pretutindeni decăderea morală era atât de profundă, încât este rușinos să-i recunoaștem drept semeni pe oamenii acelor timpuri. Credințele păgâne îi coborâseră pe oameni la stadiul de animal lipsit de inteligență și chiar mai jos.

Acolo unde a fost părăsită credința în Fiul lui Dumnezeu se constată și o decădere a nivelului de educație a popoarelor, care se adâncește de la un veac la altul. Zone cum ar fi Asia Mică și Africa de Nord, în care, în trecut, a înflorit creștinismul, au fost cuprinse de barbarie și ignoranță fără de Hristos. Probabil nici la noi nu va fi mai bine dacă vom începe să ne pierdem credința în Hristos, de aceea trebuie să continuăm să credem cu tărie în divinitatea lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Fără Hristos este de neconceput moralitatea, atât la oamenii simpli, cât și la cei educați. Fără Hristos nu este posibilă nici bunăstarea. Dumnezeu binecuvintează munca oamenilor și le dăruiește împliniri. Orice binecuvântare vine de la Tatăl Ceresc.

Profesor, Bodea Jenica

Școala Gimnazială "Iorgu Rađu", Bârlad

Bibliografie:

Irineu, episcop de Ekaterinburg și Irbit, Educația religioasă, învățături pentru copii și tineri, Editura Sophia, București, 2002, p. 106-108.

OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE RELIGIE ORTODOXĂ

Olimpiada Națională de Religie Ortodoxă s-a ținut anul acesta în perioada 1-5 mai la Oradea, pentru a doua oară, prima dată Oradea fiind gazda acestui eveniment în anul 2012. Un

eveniment de o amploare deosebită, mai ales începând din acest an școlar prin faptul că s-a extins nivelul de participare la această etapă și

pentru clasele a V-a și a VI-a.

Am

elevi din județ,

la etapa

Teodor, clasa a V

plecat la un drum de 12 ore cu 9 care s-au dovedit a fi cei mai buni județeană. Aceștia erau: Sava

-a, Școala Gimnazială

„Constantin

Parfene" Vaslui; Gherghe Ștefan, clasa a VI-a, Școala Gimnazială „Constantin Parfene" Vaslui;

Sava Andreea, clasa a VII-a, Școala Gimnazială „Constantin Parfene" Vaslui; Tarciniu Andrei,

clasa a VII-a, Școala Gimnazială „Stroe S. Belloescu", Bârlad; Dresdaru Alexandra, clasa a

VIII-a, Școala Gimnazială „Iorgu Rađu" Bârlad; Chiriac Ionela Silvia, clasa a IX-a, Liceul

Tehnologic „N. Iorga", Negrești; Lazanu Andreea, clasa a X-a, Liceul Teoretic „Mihai

Eminescu", Bârlad; Aporcăriții Andreea, clasa a XI-a, Liceul „Șt. Procopiu" Vaslui; Huțuleac

Georgiana,

Colegiul Național „Gh. Roșca Codreanu” Bârlad, copii frumoși la minte și la trup, dar mai ales la suflet. În tren au făcut cunoștință, erau nerăbdători să se cunoască, au schimbat impresii, au râs, au citit și au descoperit că toți au emoții și este firesc să fie așa.

Peste 600 de elevi din toată țara, participanți la olimpiadă, s-au întâlnit la deschiderea oficială care a avut loc la Catedrala Episcopală „Învierea Domnului” din Oradea. Oficialitățile prezente au vorbit despre importanța orei de religie în formarea morală și spirituală a elevilor, că ora de Religie nu înseamnă „o umplere a timpului, ci o sfințire a lui”. Episcopul Sofronie al Oradei i-a binecuvântat pe elevi și le-a spus că educația religioasă, ce odinioară era „act de curaj în mărturisirea credinței”, pentru generațiile de astăzi este „un adevărat privilegiu”.

A doua zi, copiii au avut proba de foc, apoi ne-am plimbat și am vizitat diferite obiective religioase și culturale din Oradea și județul Bihor. A fost o bucurie să descoperim la pas centrul Oradei recent renovat. Ne-a încântat privirea frumusețea nufurilor din Băile Felix, iar papilele gustative, înghețata delicioasă preparată la o gelaterie din apropiere. Seara a continuat cu surprize și am participat la un deosebit spectacol folcloric.

Emoțiile erau cu atât mai mari cu cât se apropia afișarea rezultatelor și, ca la orice concurs, doar unii pot fi câștigători. Din lotul nostru au obținut mențiuni elevii: Dresdaru Alexandra, clasa a VIII-a, Școala Gimnazială „Iorgu Radu” Bârlad; Chiriac Ionela Silvia, clasa a IX-a, Liceul Tehnologic „N. Iorga”, Negrești și Huțuleac Georgiana, Colegiul Național „Gh. Roșca Codreanu” Bârlad, coordonați de următoarele cadre didactice: prof. Bodea Jenica, prof. Pandele Daniela și prof. Giușcă Gabriela.

La festivitatea de premiere, Episcopul Sofronie le-a spus copiilor că ceea ce s-a întâmplat în acele zile la Oradea a fost „o invazie blândă”, mai ales că, în săptămâna anterioară Oradea, găzduise și Olimpiada Națională de Biologie.

Pe lângă emoțiile trăite alături de acești copii minunați, a fost o bucurie să fiu alături de ei. Am descoperit în ei puritatea sufletelor curate de copii care Îl iubesc pe Dumnezeu. Îi felicit pe toți, pe dascălii lor și, în mod deosebit, pe câștigători.

Profesor, Elena Ungureanu,

Școala Gimnazială „Constantin Parfene” Vaslu

MIRIFICA BIODIVERSITATE DIN DELTA DUNĂRII

Dincolo de ținutul arid ce se desfășoară în fața ochilor, până la amăgitoare linie a orizontului, ți se descoperă un univers straniu, vegetal, locuit de mii de viețuitoare, care-și duc perpetua existență, într-o perfecta armonie.

Pentru o mai bună cercetare a acesteia, excursiile pe canalele deltei până la vărsarea în Marea Neagră, îți pot oferi senzații și amintiri de neuitat, plăcute ochiului și sufletului. Iar ca să înțelegi mai bine, o documentare inițiativă este un bun motiv să observi aspecte care în mod obișnuit, nu ți-ar solicita atenția.

Delta Dunării, declarată Rezervație a Biosferei în 1990, reprezintă un complex de ecosisteme variate și unice, prin marea biodiversitate a speciilor de plante și animale. Sunt vaste teritorii acoperite cu stuf, grinduri fluviatile și maritime, zone

cu aspect deșertic presărate de dune de nisip, pădurea Letea cu liane și arbuști ce-i conferă imaginea luxuriantă, subtropicală, canale cu apă ce formează rețele într-o ordine știută numai de natură.

Lumea vegetală și animală a Deltei

Dunării cuprinde peste 1830 de specii de plante, 91 de specii de moluște, 2440 de specii de insecte, 133 de specii de pești, 10 specii de amfibieni, 11 specii de reptile, 341 de specii de păsări și 44 specii de mamifere.

De mare ajutor îți poate fi un ghid local, totodată și „gondolier,, lipovean, cu experiența vieții petrecută în acest ținut al apelor, care îți poate arăta cu grijă nuferii delicati de pe suprafața

nesfârșită a apelor, grațioasele lebede sau egrete, caii sălbatici de pe marginea grindurilor, curioși la apariția omului prin zonă, șerpui înotând nepăsători pe luciul apelor. La toate acestea se adaugă culoare nesfârșite de verdeață, formate din stuf și ramurile sălciilor ce mărginesc canalele.

Însă un lucru este incursiune, să avem grijă și respect față de această mirifică și frumoasă lume a

Deltei Dunării pentru a păstra echilibrul naturii neatins și neafectat de către om!

esențial, în toată această

Profesor, Gîndu Nicoleta-Elena

Scoala Gimnazială „Iorgu Rađu,,Bârlad

Dobrău Iosif Andrei, Cl. aV I-a
Școala Gimnazială Nr.1, Băcani

LEGĂTURA CU PĂMÂNTUL

Geneza, după Ion Creangă

"Ia, am fost și eu, în lumea asta, un boț cu ochi, o bucată de humă însuflețită din Humulești, care nici frumos până la douăzeci de ani, nici cuminte până la treizeci și nici bogat până la patruzeci nu m-am făcut. Dar și sărac așa ca în anul acesta, ca în anul trecut și ca de când sunt, niciodată n-am fost!" (Ion Creangă - Amintiri din copilărie)

Creangă își exprimă relația cu divinitatea prin legenda biblică a apariției omului pe pământ. Aproape își recuză părinții, recunoscând așa cum e și normal în viziunea bisericii, pe Dumnezeu ca făuritor. Se produce întoarcerea ancestrală la situația de început de lume și vede omul ca fiind creație a lui Dumnezeu „o bucată de humă însuflețită”. Autoportretul este o definiție metaforică a omului, „un boț cu ochi” ce sugerează munca depusă pentru crearea unei ființe aparent neînsemnate, dintr-un material aparent inert, „huma”, care a stat la baza creării omului biblic. Modestia autorului se observă din prezentarea pe care și-o face „nici frumos până la douăzeci de ani”, prin recunoașterea ironică a greșelilor sau încălcarea regulilor „nici cuminte până la treizeci” și prin insatisfacția materială trăită „nici bogat până la patruzeci”, „dar și sărac așa ca în anul acesta, ca în anul trecut și ca de când sunt, niciodată n-am fost!”. Privit prin ochiul omului ce are minime cunoștințe despre religie, întreaga viață a omului, cu toate vârstele sale se află sub semnul dumnezeirii, dar și a tăgădei, a revoltei. Enumerarea face să se accentueze suferința în fața neîmplinirilor, ori poate doar un punct de vedere ironic asupra ceea ce este OMUL pe pământ.

Pe de altă parte, autoportretul pe care și-l face poate fi privit cu ironia omului care știe că totul poate fi interpretat, căci nu trăsăturile fizice rămân în amintire, ci felul în care observă și interpretează totul, umorul specific scriitorului, inclusiv locul și rolul omului pe pământ, raportat la divinitate și la valorile general valabile sau relative.

Profesor, Popa Maria-Mihaela

Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad

OLIMPIADA DE RELIGIE....IMPRESII ...ELEVI DEOSEBITI

Fiecare experiență are un rol important în construcția personalității omului. Pentru mine, participarea la Olimpiada Națională de Religie a fost ca o mărturisire de credință, pe care am făcut-o din pură plăcere.

Pornind din gara Bârlad, am fost întotdeauna însoțită de oameni minunați, iar cele paisprezece ore de mers cu trenul până în Oradea au fost petrecute într-o dispoziție îmbibată cu rugăciune, glume, studiu și sunetul roților.

Fiecare membru al lotului olimpic vasluian a fost pentru mine ca o oportunitate de a privi religia altfel, pornind de la un joc până la dogmatică pură.

Am legat prietenii atât cu elevii frumosului nostru județ, dar și cu alți copii din alte părți ale României, precum Olt, Suceava sau chiar Timiș.

Ca o încheiere, doresc să-I mulțumesc Bunului Dumnezeu că m-a binecuvântat să particip la prima mea etapă națională, dar mai doresc să ambiționez tânăra generație să pășească în Universul Ortodoxiei, spre a putea cunoaște și ea frumusețile tainice ale Domnului. Doamne ajută la toată lumea!

Drestaru Alexandra, Cl. a VIII-a A

Școala Gimnazială "Iorgu Rađu", Bârlad

**PRIJETENII REVISTEI – ELEVII NOȘTRI
DESENE ȘI POEZII**

ÎNGERUL PĂZITOR

Îngerul meu este
Un cadou de la Dumnezeu
El este scutul meu
Și mă protejează,
Însă am și o mamă
Care mă veghează.
Iubirea ei față de mine
Îmi aduce încredere de sine
O iubesc nespus de tare,
Mai tare decât
Un trandafir cu o mie de petale.
Ea merită orice
Cum ar fi respectul, dragoste.
Oare altceva, ce?
O mamă nu vrea diamante,
Vrea disciplină, ascultare,
Nimic mai mult.
O mamă este frumoasă și iubitoare;
Mămica mea este o încântare.

Popov Rebeca, Cl. a IV-a A

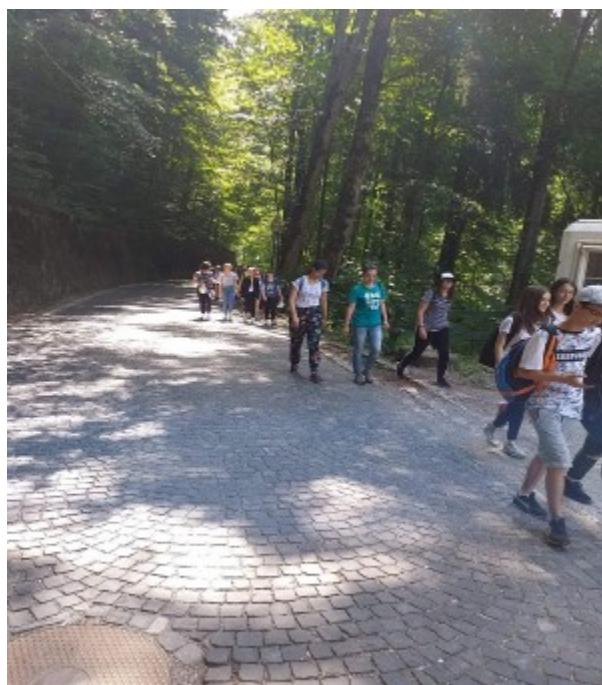
Școala Gimnazială "Iorgu Radu", Bârlad

NATURA

Mică, mică, dar frumoasă
O natura copioasă
Are oameni și copii
Care-n-vață poezii.
La lumina soarelui,
Pe o bancă mică, mică,
Stă o fata mai peltică
Care-n-vață a citi
Multe cărți de poezii.

Andreea Ștefania, Cl. a V-a A

Școala Gimnazială "Iorgu Radu", Bârlad

**PRIJETENII REVISTEI – ELEVII NOȘTRI
DESENE ȘI POEZII**

ANOTIMPURILE

Primăvara cea de vis,
E ca un paradis.
Mâncând din cireș de mai,
Ascultând muzică de nai.
Vara cea toridă,
Cu flori împodobită.
Pe iarba verde din livadă
Mâncând podoaba toată.
Toamna friguroasă,
Ne' aduce fructe'n casă.
Nuci, gutui, pere,
Și să nu uităm de mere.
Iarna albă , albă
Cu zăpada cea curate.
De Crăciun brad împodobit,
Cu berea a îmbogățit.
Așa trece anul în lumea mea,
Cu vreme bună, rea,
Primăvara blândă, vara calduroasă,
Toamna cu ploi și iarna friguroasă
Turcu Ana Maria, Cl. a V- a A
Școala Gimnazială "Iorgu Rađu", Bârlad

PĂDUREA, O MINUNE!

Crengile copacului,
Pline ochi cu păsărele,
Se aud în zori cântând, dragele de ele
Vântul adie ușor,
Printre frunzele uscate,
Iar ele cad în grămezi neîncetate.
Iarna se apropie puțin câte puțin,
Pădurea se pregătește cu emoții,
Dar totuși cu un aer lin.
Parcă verdeața dispăre
Înlocuită de culori arămii,
Dar totuși, încă plină de emoții vii.
Nu vă mint, va fi c-am greu,
Autoarea sut eu!

Popov Rebeca, Cl. a IV-a A

Școala Gimnazială "Iorgu Rađu", Bârlad

SFÂNTUL VASILE CEL MARE ȘI SFÂNTUL GRIGORIE TEOLOGUL

-model de prietenie adevărată -

„Iată acum ce este atât de bun sau ce este atât de frumos decât să locuiască frații împreună” (Psalmul 132, 1)

Astăzi, poate mai mult ca oricând, ne lipsesc modelele de viață; iar într-un mod cu totul aparte ele lipsesc tinerilor. Modelul căutat și găsit în exterior este reflecția a ceea ce suntem sau a ceea ce ne dorim să fim (care nu poate să coincidă cu ceea ce realmente avem nevoie). Ține de noi unde și prin ce criterii ne alegem un model.

Dacă alegerea unui model de viață implică o anumită responsabilitate, alegerea unui model de prietenie presupune o dublă răspundere, față de sine și față de celălalt. Motivul este unul evident, de vreme ce prietenia implică existența a minim două persoane. O prietenie bazată pe iubire oferă bucurii celor ce o trăiesc, din perspectiva trăinicieii ei în veșnicie.

Poate că puțini sunt cei ce au căutat un model de prietenie, poate că puțini sunt ce ce îi înțeleg utilitatea, însă un model autentic este mai mult decât salvator, atât pentru relație, cât și pentru om, privit ca persoană.

Un astfel de model, o astfel de prietenie curată, plăcută lui Dumnezeu este cea dintre Sfântul Vasile cel Mare și Sfântul Grigorie Teologul. Caracterul aparte al acestei prietenii se vedește nu doar în modul în care ei s-au dedicat unul altuia și împreună lui Dumnezeu, dar și în cele mai aparent ne semnificative clipe ale vieții. Pornind de la educația oferită de familiile lor și continuând cu cea pe care ei înșiși și-au cultivat-o, Sfinții și-au creat și dezvoltat viața având ca Model pe Mântuitorul Hristos. De-a lungul ei, sfinții au fost preocupați de cunoașterea lui Dumnezeu și de desăvârșirea omului, oferind exemple de urmat nu doar în lucrările lor, ci și în mod viu, direct, prin relațiile personale, în activitatea de slujire a aproapelui.

Dacă ceea ce îi unește cel mai adesea pe oameni este locul în care viețuiesc sau în care muncesc, la acești doi Sfinți relația de prietenie s-a născut în altfel de conjuncturi, sau, mai bine zis, din dragoste. Este vorba de dragostea de știință care i-a adus și i-a ținut aproape, ajutându-i să se cunoască. Aceasta recunoaște Sfântul Grigorie Teologul, când afirmă că îndrăgește Atena ca pe o cetate de aur și tezaur al bunătăților pentru că i-a facilitat întâlnirea și i-a dat prilej să-l cunoască bine pe Sfântul Vasile cel Mare. Aceeași admirație o resimte și Sfântul Vasile față de Sfântul Grigorie, pe care îl numește „om luminat”, „vas ales”, „gură a lui Dumnezeu”.

Dincolo de toate aceste aspecte, definitorii pentru relația lor devin stările și dispozițiile lor sufletești, unul față de celălalt. Fie că parcurgeau drumul școlii, fie că-l parcurgeau pe cel al bisericii, ei erau însuflețiți de o singură bucurie, aceea de a fi creștini. Iar această bucurie se vădea întru-totul și în relația dintre ei. Cum să nu fie astfel, de vreme ce ea, bucuria, își găsea izvorul în Hristos ?!

Dar nu numai bucuria, ci și dragostea le governa orice mișcare și dorire. Așa cum ei înșiși afirmă, întrecerea dintre ei nu avea caracterul unei competiții, ci mai degrabă un prilej pentru a-și acorda întâietate, căci grija lor nu era nicidecum câștigarea vreounui trofeu, ci o nouă treaptă duhovnicească. Și, paradoxal pentru unii, este vorba despre o treaptă în urcușul celuiilalt. Atât de profundă era comuniunea dintre ei încât ridicarea unuia era și ridicarea celuiilalt. Iar pentru a experia o permanentă înaintare către Dumnezeu și pentru a descoperi adevărul mântuitor, cercetarea Sfintei Scripturi le apare drept preocuparea esențială, „pentru că în ele ni s-au transmis atât poruncile privitoare la faptele noastre, cât și viețile fericiților bărbați care stau în fața noastră, vrednice de a fi imitate ca niște icoane vii ale viețuirii în Dumnezeu. Și astfel, în orice parte simte fiecare creștin că-i lipsește ceva, aici își află, ca într-o farmacie de obște, leacul potrivit pentru boala lui, bineînțeles dacă va fi hotărât să-și urmeze modelul lui”. (Sfântul Vasile cel Mare, Epistola 2. Către prietenul Grigorie de Nazians).

Nici lipsurile materiale nu s-au dovedit a fi suficient de puternice pentru a măcina marea dragoste pe care și-o purtau Sfinții; practic, nicio ispită și nicio încercare nu au putut face față zidului de iubire care îi ținea aproape unul de celălalt și împreună de Dumnezeu. Fuga de lăcomie și de avuție au constituit nu numai îndemnuri adresate creștinilor, ci și criterii după care își ghidau ei înșiși viața; una le era hrana și aceea le era Duhul Sfânt. Și nici treptele preoțești nu

Profundul atașament dintre cei doi Sfinți, resimțit încă din primele clipe ale întâlnirii lor și manifestat cu ocazia oricărui prilej, este incontestabil. La fel este și ecoul pe care dragostea lor l-a avut în inimile oamenilor din acea perioadă. Numai că o astfel de dragoste, găsindu-și izvor în Dumnezeu cel veșnic, nu putea și nu poate rămâne o clipă neobservată. Fie că e o clipă a prezentului, fie că e o clipă a viitorului, ea, clipa, va fi mereu dispusă să ofere oamenilor exemplul viu de prietenie autentică a celor doi.

„Prietenul credincios este acoperământ tare; și cel ce l-a aflat pe el aflat-a comoară.

Cu prietenul credincios nimic nu se poate asemăna și nu este măsură a bunătății lui.

Prietenul credincios este leacul vieții și cei ce se tem de Domnul îl vor afla pe el.

Cel ce se teme de Domnul bine va ține prieteșugul său, căci ca la sine ține la aproapele lui.

Fiule! Din tinerețile tale alege învățătura și până la căruntețile tale vei afla înțelepciune.”

din Cartea Înțelepciunii lui Isus, fiul lui Sirah (Ecclesiasticul) capitoul 6, vers. 14-18

Profesor, *Maxim Iulian*

Colegiul Național „Gheorghe Roșca Codreanu”, Bârlad

VIZITĂ LA MĂNĂSTIREA BUJORENI

Brrrr!!! ce vreme urâtă! Așa spunem, noi muritorii, atunci când afara e înnorat, plouă,

bate vântul și temperatura e scăzută. Dar se spune că cerul știe de ce avem noi nevoie mai ales ca fila din calendar s-a mutat la aprilie iar semnele primăverii sunt prezente precum le e orânduirea.

În ciuda acestor fenomene meteorologice nu tocmai prielnice unui picnic, le propun elevilor mei de clasa I să facem o vizită la Mănăstirea Bujoreni, prilej cu care vom putea poposi și la marginea pădurii, în

mijlocul căreia se află mănăstirea, pentru a ne bucura de frumusețea primelor flori ale primăverii precum toporași, brebenei sau viorele și pentru a admira primii copaci înmuguriți sau înverziți.

A doua zi de dimineață când ne-am întâlnit, am constatat că vremea era cam aceeași, deși soarele dădea să scoată câte o mână de după nori. Nu ne-am descurajat, ci ne-am înarmat cu multă voie bună și am plecat împreună cu frații, surorile, părinții, bunicii, toți cei ce au dorit să ne însoțească, către destinația planificată.

La mănăstire ne aștepta liniștea, ordinea, curățenia, grădina îngrijită, florile încolțite și copacii înmuguriți. Pentru a nu simți răcoarea zilei, ne-am pus pe joacă și râsete în curtea exterioară, până când preotul ne-a făcut semn că e timpul să ne apropiem. Cu glasul blând și plin de căldură ne-a vorbit întâi despre legătura mănăstirii cu domnitorul Ștefan cel Mare al Moldovei, despre legenda acesteia și ne-a explicat de ce Mănăstirii Bujoreni I se spune și "Schitul Măgarului". Am admirat picturile din biserica veche dar și din cea nouă, unde am primit și o binecuvântare și câteva sfaturi utile vieții de școlar. Am fost invitați la masă, unde ne-a servit orez cu legume, zacuscă, năut și gogoși cu dulceață caldă și pufoase. Am mâncat de parcă eram flămânzi de o săptămână, iar, după rugăciunea și mulțumirile de rigoare, am coborât în pădure.

Vremea începea să fie din ce în ce mai capricioasă și să dea semne din ce în ce mai clare de ploaie, dar nu ne-am speriat, ci am făcut câteva ture printre copaci de unde am adunate brebenii albi și movi pentru a-i studia a doua zi la școală.

Am plecat către casă plini de mulțumire și cu promisiunea că vom reveni cât de curând pentru a continua explorarea locului mirific din împrejurimile Mănăstirii Bujoreni.

Învățător, Chiriac Tatiana

Școala Gimnazială "Iorgu Rađu", Bârlad

DE CE SĂ ÎNVĂȚĂM O LIMBĂ STRĂINĂ

Cunoașterea unei limbi străine, în zilele noastre, oferă multiple posibilități, cum ar fi găsirea unui loc de muncă la nivel înalt, în diverse instituții ale lumii. Dar este necesar să cunoaștem una sau mai multe limbi străine pentru a înțelege istoria unei alte culturi, unei alte civilizații, unei alte literaturi, lucru ce îți oferă o altă perspectivă asupra lumii în care trăiești. Nu este corect să spunem că o limbă este mai importantă decât alta, învățarea altor limbi devenind o necesitate în contextul european actual. Ca profesor de limba franceză, voi insista asupra necesității învățării acestei limbi melodioase. Ea poate fi percepută ca o călătorie în timp, prin simplul fapt că asimilarea unor noțiuni de limbă, cultură și civilizație oferă o perspectivă mai largă asupra trecutului unei țări a cărei istorie și cultură ne pasionează.

Limba franceză este una dintre limbile europene vechi care s-a impus de-a lungul timpului prin bogăția de elemente și care continuă să fie vorbită de milioane de oameni din întreaga lume. Este cunoscut faptul că Franța a avut un impact semnificativ asupra celorlalte civilizații și este suficient de influentă și astăzi. Așadar, limba franceză poate fi pașaportul care să deschidă accesul spre țări de pe toate continentele. Cunoașterea ei oferă posibilitatea găsirii unui loc de muncă în diverse firme și instituții. Același lucru este valabil și pentru universitățile de top care impun, desigur, cunoașterea a una sau mai multe limbi străine. Chiar și după terminarea studiilor, piața muncii este mereu în căutare de tineri vorbitori de limbi străine prin firmele care își deschid sedii în România.

Revenind la limba lui Voltaire, pe lângă o limbă de cultură, franceza mai este considerată limba internațională a gastronomiei, a modei, a teatrului, artelor vizuale și a arhitecturii.

Închei precizând faptul că limba franceză va rămâne o limbă străină valoroasă în contextul actualei societăți moderne, deschizând noi drumuri tinerilor care vor să studieze sau să lucreze în țară sau în afara granițelor ei.

Profesor lb. franceza, Barbălată-Bularda Carmelina

Școala Gimnazială "Iorgu Rađu", Bârlad

GÂNDURI DE CRĂCIUN

Serbarea de Crăciun e un obicei frumos în anii de școală, un obicei care a existat dintotdeauna, atât la noi în țară, cât și în școlile de prin toate colturile lumii.

În clasa noastră, Serbarea de Crăciun e, de asemenea, un obicei drag. Reprezintă un prilej de a ne întâlni cu bucurie

cu părinții și bunicii noștri și de a transmite gânduri și urări dar și mulțumiri pentru

caldе pentru un viitor mai bun, momentele de peste an, pentru bucuriile și împlinirile pe care

le-am trăit. Pentru că am fost cuminți și merităm răsplătiți pentru toate realizările de peste an, Moșul a decis să treacă pe la noi! Ne-am pregătit temeinic cu poezii și cântecele!

Emoțiile au fost și mai mari atunci când a apărut Moș Crăciun cu sacul plin și cu zâmbetul pe buze! Ne-am prins că Moșului i-a plăcut și ne-a promis că va veni și la anul. Îl vom aștepta cu o serbare cel puțin la fel de reușită. Îl iubim pe Moș Crăciun că e darnic și e bun și nu face diferențieri între copii

Știu că nu suntem niste profesioniști mereu: copiii nu sunt actori, eu nu am pretenții de regizor, nu avem la îndemână deloc timpul necesar unor repetiții îndelung gândite, răzgândite, nu avem nici decoruri fabuloase, nici cele mai bune idei..., dar, tot ce facem facem, din suflet, cu dăruire... Iubesc acest obicei, apreciez complicitatea frumoasă a copiilor, prețuiesc prezența și ajutorul părinților, mă declar fericită pentru fiecare clipă care ne va îndreptăți pe toți să ne amintim peste ani (când copiii nu vor mai fi copii, când părinții vor fi poate, bunici) că în fiecare iarnă, ca o mare familie, ne întâlnim cu suflete tremurate de emoție la Serbarea de Crăciun...

PIP. Coman Mihaela, Clasa I B

Școala Gimnazială „Iorgu Rădu”, Bârlad

CE SPUN COPIII DESPRE ...

PRIN FANTASCALIA

Fantascală este un tărâm incredibil, în drum spre Sinaia.

Aici întâlnim mulți cai și printre aceștia se află un căluț mic, amărât, numit Mugurică. El este cel mai inteligent la școala de cai, dar toți colegii săi râd de el, mai ales calul Marcus, care îl batjocorește în fiecare zi. Ei bine, Mugurică nu îi bagă în seamă și se supune rețelilor lor, chiar dacă îl afectează.

Azi, Marcus îi spune:

-Vai! Dar pe cine avem noi aici? E chiar Mugurică, care tocmai a luat un zece plus la matematică! Și îi aruncă penarul pe geam. Mugurică îl ignoră și se duce după penarul său.

Trec câțiva ani de asemenea zile. Acum este ziua de cincisprezece ani ai lui Mugurică. Nimeni nu îi spune "La mulți ani!", deși toată lumea știe. Bine, nimeni în afară de o căluță, mânza Ileana, alături de care a copilărit și care mereu a fost bună cu el. În ora de educație fizică, apare ca prin magie Făt-Frumos. Acesta se îndreaptă spre Mugurică, care e un pic înfiorat. De fapt, un pic mai mult înfiorat. Făt-Frumos îi spune:

-O, te rog, tu, cal frumos, vino cu mine în război, deoarece nu am cal pe care să-l călăresc!

-B-b-bine...zice Mugurică. Din acel moment, calul pleacă și pentru trei ani nu se mai întoarce. În sfârșit, vine din război, cu victoria în brațe. Este desemnat "Cel mai bun cal al lui Făt-Frumos" și "Cel mai tânăr cal care a învins într-un război". Acum este bogat și faimos, iar toți colegii care râdeau de el, îl urmăresc și îi cer autografe, părându-le rău că s-au comportat urât cândva și Marcus chiar lucrează pentru calul lui Făt-Frumos, adică Mugurică, care s-a căsătorit cu Ileana și cu care are trei copii, Marcela, Unturică și Remus. Acum, toți trăiesc o viață fericită și, în unele zile, chiar pot fi văzuți prin Sinaia, plimbându-se la șosea, în timp ce mașinile reduc viteza pentru a admira frumusețea de familie. Așa i-am cunoscut și eu, pe timpul unui ambuteiaj de patru ore.

Creangă Alexandra, cl. a VI-a B, Școala Gimnazială „Iorgu Radu”

Prof. coord. Popa Maria-Mihaela

CE SPUN COPIII DESPRE ...

FANTASCARTIA

Fantascartia este un tărâm este un tărâm de poveste, deși, sincer, eu cred că e un pleonasm, sau cel puțin așa l-am auzit eu pe tata spunând: „cartea oricum e un tărâm al cărților”. Dacă spune el... ceea ce știu eu și el habar nu are e că în acest tărâm se adună toate cărțile rupte de copiii răi, toate cărțile aruncate de cei care nu le iubesc și unele cărți care se trezesc într-o zi că cel ce le-a iubit a plecat într-o lume din care nu mai poate veni să le citească.

Nu mai departe de săptămâna trecută, când sora mea, nu mică și rea, dar mică și nesupravegheată, a rupt cu o fericire deosebită în ochi chiar cartea mea preferată, pentru că nu aveam timp să mă joc, fiind ocupată cu un meci pe telefon, am avut marea revelație. Am luat cartea să o lipesc, dar aceasta m-a refuzat, spunându-mi că se duce singură la un doctor din Fantascartia.

- Poate de la tipografie sau de la anticariat, am ripostat eu cu lacrimi în ochi.

- Nu, trebuie să plec în Fantascalia. De mult visam la o vacanță de vis. Acum am primit biletul, mi-a surâs ea.

- Nu se poate să mă părăsești.

- Eu? Dar nu te părăsesc. Plec, stau câteva zile în operație, câteva la recuperare, apoi poate prind și un masaj, niște soare și vin tot o fugă la tine ca să mă uiți în bibliotecă.

-Bine. Mi-am zis eu și m-am ascuns în spatel scaunului. Cum am văzut că începe să-și future paginile am întins și eu mâna și m-am prins de ultima copertă. S-a uitat ea urât la mine, dar nu m-am lăsat. Am mai auzit pe sora mea cum mă părăște mamei că o șterg englezește de la teme, dar nu mi-a păsat. Nu știu cum nici acum, dar totul e că m-am trezit la o coadă imensă, cu foi aruncate, ținându-se de mijloc, de urechi, de picioare, mă rog, de numerele de pe pagini, cu o mulțime de cărți pătate de mâncare, de noroi, ciupite de acarienii care încă mișunau, ce mai tot felul de boli de ale cărților.

CE SPUN COPIII DESPRE ...

de mijloc, de urechi, de picioare, mă rog, de numerele de pe pagini, cu o mulțime de cărți pătate de mâncare, de noroi, ciupite de acarienii care încă mișunau, ce mai tot felul de boli de a le acărților. Pe culoarul dintre volume și foi mergea un domn mărunțel, directorul Drăgulin, o figură cu o sprânceană ridicată și doctoral Peniță, mărunțel, dar simpatic. Puneau diagnosticul și apăsau pe un buton, iar cartea pleca pe câte o ușă. Când au ajuns în fața noastră, au rămas cu ochii mari, sprânceana directorului s-a ridicat mai tare, doctoral parcă s-a lungit, s-a curbat și m-a analizat, apoi au spus:

- Hm! Aceasta nu e o carte. Pare a fi un umanoid ce merită cercetat. Cine l-a adus nu și-a dat seama că ne pune în pericol.

- Ce pericol? E așa-zisa mea prietenă, doar mă șterge de praf. M-a citit și mă privește de la distanță. Singura ei problemă e că nu se îndură să mă ofere altcuiva, iar sora ei încă nu știe să citească. Trebuie să mă vindecați să o duc înapoi acasă, la familia ei.

- Ești sigură că vrei să te întorci acolo?

- Deja mi-e dor de celelalte cărți din raft.

- Așa nu se poate. O vom trimite înainte. Tu vei merge după perioada de refacere. Ai dreptul. Cei doi au suflat ușor, celelalte cărți s-au îndepărtat, iar eu m-am trezit la masă, făcându-mi temele, tăcută. În fața mea s-a așezat surioara mea. Mă privea curioasă. I-am zâmbit, parcă eram eu cu câțiva ani mai mică. A luat cu timiditate o carioca, sigură că iar o voi ciufuli, dar nu am mai făcut-o. Mă gândeam să-i citesc din cartea preferată, dar știam că încă nu e acasă. Când cartea a revenit în bibliotecă, avea ceva special, am strâns-o în brațe, am suflat pe ea și un praf fin a sclipit pe obraz. Mi-am amintit de călătoria pe care am făcut-o fără să cer voie cuiva. Sora mea m-a atins cu degetul, fără să mă întrebe ceva, era secretul nostru.

De atunci, seara, îi citesc câte o pagină, iar ea suflă pe carte.

Dima Nicola, cl. a VI-a B, Școala Gimnazială „Iorgu Radu”

Profesor coordonator, Popa Maria-Mihaela

CE SPUN COPIII DESPRE ...

M-AȘ VREA SĂ FIU O CARTE

1. Cărțile se nasc din vise.

Planuri scrise, necuprinse,

Tot ce alții au simțit,

Au văzut și au trăit

2. Între pagini stă cuminte

Colorate, parfumate.

Viața noastră e o carte

Cu ferestrele deschise.

3. Visele se nasc din cărți,

Aripi cresc, lumini tot ning,

Simt cum toate-s niște hărți

Și aș vrea focul să-l ating.

4. Pagina am să o-ntorc

Să văd soarele și luna,

Locul meu din fir să-l torc

Să scriu vise-ntotdeauna.

5. Și să zbor cum zboară cartea,

Pagini multe să se nască,

Să fiu visul pentru cartea

Care vrea să mă cunoască.

Ciobanu Adriana –Violeta, Clasa aVII-a

Școala Gimnazială „Iorgu Radu”

**PRJETENII REVISTEI – ELEVII NOȘTRI
DESENE ȘI POEZII**

IMPRESIILE MELE LEGATE DE OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE RELIGIE 2019

Ar fi multe de spus legat de Olimpiada Națională de Religie care s-a desfășurat la Oradea pentru anul 2019.

În primul rând, locația a fost minunată, fiind pentru mine, o primă ocazie să gust din aerul orașelor vest-europene, unde influențele apusene se resimt într-o manieră pozitivă. Pornind de la obiectivele multietnice, se remarcă în mod clar combinatorica etnică, religioasă, comportamentală etc. Obiectivele turistice au fost minunate și mi-a făcut o deosebită plăcere să le vizitez, pornind de la Mănăstirea Sfintei Cruci, un așezământ monahal destul de recent, dar cu o superbă grădină și biserică. Mănăstirea este o mică oază de liniște, departe de un oraș aglomerat și gălăgios.

Ziua a fost una luminoasă, încât parcă soarele mângâia verdele grădinii, dându-i din strălucirea sa astrală. Pasajul vulturilor este un culoar foarte elegant, care-și trage numele de la un mozaic care înfățișează un vultur negru, dându-ți de gândit, că acesta, vulturul păzește orașul și se refugiază în acest pasaj pentru a se odihni după o zi de strajă. Biserica cu Lună a fost cu adevărat uimitoare, ceasul ce se sincronizează cu astrul nocturn nu poate să nu-ți smulgă de pe buze o simplă exclamație de admirație, parcă e ceasul ce monitorizează viața în zi și viața în noapte și poate el va da mărturie despre credința oamenilor la Judecată. E ceasul-mesager a Lunii.

Pentru mine, însă, a contat foarte mult, grupul nostru vasluian, oamenii ce îți intrau în componență. Oameni frumoși, colorați, veseli, cu simțul umorului, umani în gesturi și gândire și cu o credință înflăcărată, luminoasă, bucuroasă. Discuțiile dintre noi, au îmbrăcat o formă savantă, care mai de care fiind mai cu știință pe un anumit domeniu. Totodată, a fost și o lecție de smerenie, cum un elev în clasa a V-a, poate să te lase cu gura căscată la capitolul limbi străine și cultură generală. Unora li s-au părut orele în tren interminabile, dar pentru mine nu au deloc așa, au trecut ușor, într-o atmosferă plăcută și caldă, cu discuții vii, râsete și multă gălăgie
(pentru

**PRIETENII REVISTEI – ELEVII NOȘTRI
DESENE ȘI POEZII**

că eram eu pe acolo). Au fost și unele erori organizatorice, dar pălesc în fața momentelor frumoase. Am avut libertate în unele zile, așa încât ne-am putut cumpăra ce am dorit, am mers la pizzerie, am cumpărat înghețată (prima înghețată de mai pe care am mâncat-o), ne-am plimbat prin apropierea hotelului unde am fost cazați, localitatea fiind Băile Felix și nu Oradea. Am venit acasă încărcată de bucurie și cu prieteni noi, am cunoscut oameni frumoși și mă simt considerabil mai bogată după această experiență. Povestesc, acum, cu nostalgie despre momentele frumoase și oamenii frumoși și veseli pe care i-am întâlnit. Îți mulțumesc, Doamne, pentru acest dar!

Lazanu Magdalena Andreea, Cl. a X-a

Liceul Teoretic "Mihai Eminescu"

CE SPUN COPIII DESPRE OLIMPIADA NAȚIONALĂ

Una dintre urările pe care mama le face deseori este: "Să-ți scoată Dumnezeu oameni buni în cale!", iar vorba asta s-a prins de mine destul de bine de multe ori. Așa a fost și Olimpiada Națională de Religie desfășurată în acest an școlar: un șir neîntrerupt de întâlniri cu oameni buni, minunați. Nici nu știu de unde să-mi încep povestirea. Să spun cinstit, rezultatul obținut la faza județeană a acestui concurs a fost o surpriză neașteptată pentru mine, iar calificarea la faza națională mi-a trezit emoții nemiintâlnite din acest motiv.

Am așteptat cu multă nerăbdare plecarea la Oradea. Avea să fie cea mai lungă călătorie cu trenul de până atunci. Despre acest minunat oraș știam numai că este unul dintre cele mai frumoase și mai dezvoltate orașe din țara noastră, așa că entuziasmul meu era cât se poate de justificat. În dimineața plecării, i-am cunoscut cu bucurie pe partenerii mei de călătorie: opt copii, câte unul corespunzător fiecărui nivel de studiu din clasele V-XII, plus încă un coleg care a obținut calificarea datorită rezultatelor excepționale dobândite de lotul județean în anul anterior. O surpriză minunată a fost faptul că trei dintre acești nouă participanți erau de la noi din școală: Școala Gimnazială "Constantin Parfene" din Vaslui.

Ajunși în județul Bihor, am avut bucuria să o cunoștem personal pe doamna inspector de religie – doamna profesor Monica Mocanu, o mare iubitoare de copii și o persoană foarte dăruită

**PRIIETENII REVISTEI – ELEVII NOȘTRI
DESENE ȘI POEZII**

meseriei sale. Din primul moment am avut senzația că ne cunoscuserăm deja. Felul în care s-a apropiat de noi, deși eram doar la prima întâlnire, modalitatea în care a interacționat cu noi, în care ne-a încurajat permanent și, mai ales, modestia sa m-au făcut să o îndrăgesc imediat.

Cu doamna mea profesoară, doamna Elena Ungureanu, am legat o prietenie adevărată, ca aceea dintre o mamă și copiii săi. Așa a fost pentru fiecare dintre noi în toată perioada petrecută acolo: un protector care ne-a acoperit cu grijă, care s-a asigurat mereu că suntem odihniți, hrăniți, sănătoși și mulțumiți de tot ceea ce ni s-a oferit acolo, dar, mai ales, preocupată că suntem bucuroși, că ne creăm amintiri unice, bucurii din orice experiență. Însă, înainte de toate, la fel ca mamele noastre, am știut și am simțit că ne-a acoperit cu rugăciunile ei.

Dacă ar fi însă să subliniez momentul cel mai emoționant, cu siguranță acesta a fost întâlnirea cu Preasfințitul Sofronie, Episcopul Oradiei și Bihorului, la festivitatea de deschidere. Am înțeles destul de repede că era un foarte bun cunoscător al oamenilor: atât din punct de vedere fiziologic, el fiind de profesie medic, dar mai ales spiritual, al structurii lor sufletești. Ne-a adresat cuvinte minunate, care ne-au emoționat: “Vă rog să le transmiteți părinților și profesorilor voștri că au făcut din voi o combinație minunată de inteligență și simțire!” Au fost cuvinte pătrunzătoare, care m-au marcat, dar care cred că mă vor și motiva toată viața, pe care n-am să le uit nicicând. Îmi doresc să fiu și să demonstrez mereu că pot fi așa .

Gherghe Ștefan, Cl. a VI-a

Școala Gimnazială „Constantin Parfene” Vaslui

Pentru mine, Olimpiada Națională de Religie a însemnat mai mult decât o olimpiadă. M-a învățat să fiu mai bună, mai veselă, să mă bucur tot timpul de viața pe care Dumnezeu mi-a dat-o și să fiu mai înțelegătoare. Nu credeam vreodată să mă atașez atât de mult de un grup pe care nu l-am mai văzut până acum și să leg în final relații atât de strânse de prietenie. Nu credeam vreodată că aș putea ajunge la o fază națională, nici să întâlnesc persoane atât de minunate. După un drum lung și obositor, am ajuns în orașul Oradea, județul Bihor și am avut parte de o primire călduroasă din partea organizatorilor. Am avut timp la dispoziție o zi în care să ne liniștim sufletul și mintea urmând să mergem seara la festivitatea de deschidere, care s-a ținut la Catedrala Învierii Domnului.

**PRJETENII REVISTEI – ELEVII NOȘTRI
DESENE ȘI POEZII**

A urmat a doua zi proba scrisă, am plecat cu emoții dar totodată cu capul sus și încredere, spunându-mi că totul va fi bine. Săptămâna a continuat cu vizite în stațiunea Băile Felix, Biserica cu lună, centrul orașului Oradea, Mănăstirea Sfânta Cruce, chiar și vizionarea unui spectacol folcloric. A venit și ziua în care trebuia să aflăm rezultatele. Ne-am strâns cu toții și am așteptat să vedem pe ce loc suntem. Și nu, nu am fost pe primele locuri, dar am avut puterea să trec peste și să mă bucur că am ajuns până aici. Am câștigat în schimb cea mai frumoasă experiență de până acum, m-am ales cu prieteni noi și, nu în ultimul rând, m-am apropiat mult mai mult de Dumnezeu.

Vreau să le mulțumesc tuturor profesorilor, colegilor și părinților mei pentru că m-au susținut de fiecare dată, dar în mod special vreau să îi mulțumesc doamnei mele profesoare, Ungureanu Elena, deoarece mi-a acordat încredere și a avut răbdarea să lucreze cu mine.

Sunt foarte fericită că am putut participa la Olimpiada Națională de Religie, iar amprentele ei se vor simți mereu în sufletul meu.

Andreea Sava, Cl a VII-a

Școala Gimnazială „Constantin Parfene” Vaslui

VOLUNTARI DE MICI

În cadrul Proiectului de voluntariat SNAC "Dăruind vei dobîndi", elevii Scolii Gimnaziale "Ștefan cel Mare", Vaslui, s-au deplasat la Complexul de Servicii Comunitare Nr.1, Vaslui pentru susținerea activității PRO TOLERANȚA, activitate în colaborare cu copiii Complexului. S-a urmărit pe întreg parcursul activității socializarea tuturor copiilor, promovarea unor idei de prietenie, respect, dragoste și sensibilizarea totdeodată a copiilor cu privire la problemele altor copii.

Activitatea a constat în prezentarea informațiilor despre TOLERANȚA, a unor studii de caz, rezolvarea acestora de către grupe de elevi, constituirea la final a copăcelului mesajelor PRO TOLERANȚA, dar și oferirea de daruri pentru copiii Complexului.

Profesor, Tănasă Daniela

Școala Gimnazială "Ștefan cel Mare", Vaslui,

Ziua Internațională a Educației - Moment de mare bucurie la Școala Gimnazială "Ștefan cel Mare", Vaslui

Motto: "O bucurie e cu atat mai mare cu cât este împărtășită cu ceilalți"

Sub egida acestui motto, cu ocazia Zilei Internaționale a Educației, 5 octombrie, la Școala Gimnazială "Ștefan cel Mare", Vaslui a avut loc o deosebită și inedită activitate educativă- "Stop bullying în școala mea".

Acțiunea s-a bucurat de prezența doamnei Alexandra Condurache din partea Inspectoratului Județean de Poliție Vaslui, a doamnei Valerica Cobzaru din partea Centrului de Prevenire, Evaluare și Consiliere, Antidrog, Vaslui, a șefului Complexului de Servicii Comunitare Nr.1 Vaslui, domnul Iulian Vlad și a doamnei Carmen Preutu din partea aceluiași Complex.

Copiii claselor a V-a și a VI-a ai școlii s-au bucurat de o activitate emoționantă și benefică lor, activitate coordonată de doamna profesor Tănasă Daniela, doamna profesor Lefter Mihaela, doamna psiholog Cazacu Mihaela, doamna profesor Anton Flavia, doamna bibliotecar Cecilia Vasilescu și doamna profesor Mardare Mădălina.

Profesor, Tănasă Daniela

Școala Gimnazială "Ștefan cel Mare", Vaslui

IMPLICATIILE MASS-MEDIEI ÎN EDUCAȚIA MORAL-RELIGIOASĂ A ELEVILOR

Mass-media este un termen generic, de origine engleză, care denumește „ansamblul mijloacelor și modalităților tehnice moderne de informare a maselor”.

Mass-media cuprinde presa scrisă, (ziare, reviste), radioul, televiziunea, rețeaua internet, precum și alte instrumente de stocare și transmitere a informației (discuri, compact-discuri, casete, etc). Dezvoltarea acestora a dus la o răspândire pe scară largă a informației. Această dezvoltare este rezultatul dorinței oamenilor de a fi informați.

În zilele noastre, accesul la aceste mijloace s-a răspândit tot mai mult atât în mediul urban cât și în mediul rural. Diversitatea canalelor de televiziune, posturilor radio cu diverse emisiuni, ziarelor și revistelor din diverse domenii, fac accesibil accesul la informație. De asemenea, conectarea la internet atât prin cablu cât și fără fir, prin intermediul telefonului mobil, asigură accesul la informație dar și la distracție, oriunde și oricând.

Problema care se pune în această eră tehnologizată și informatizată este calitatea informației, accesul ușor la unele informații și programe care nu sunt adecvate anumitor vârste, influența asupra comportamentului moral al elevilor.

Televiziunea are un rol foarte mare în formarea morală a copiilor, deoarece ea este foarte accesibilă, iar mesajul pe care îl transmite foarte ușor de asimilat. Unele programe, filme au un caracter îndoielnic în ceea ce privește mesajul moral pe care îl transmit. În multe emisiuni predomină violența atât fizică cât și verbală, limbajul vulgar, promiscuitatea, vedetismul, abundă în exemple negative. Din păcate, la aceste emisiuni se uită și copiii, iar ei vor învăța că aceste comportamente sunt normale. Goana după audiență a făcut ca posturile de televiziune să realizeze astfel de emisiuni care au o influență negativă asupra formării moral religioase a elevilor. Copilul delimitează cu greu imaginarul de realitate. El se scufundă ușor în lumea iluziei, a imaginarului și, întrucât această viață este foarte interesantă și mai bogată în întâmplări decât viața de zi cu zi, el va prefera viața imaginată. Aceasta este cea prezentă pe micul ecran în fața căruia copilul va trăi sentimente foarte puternice, ajungând să i se pară mai adevărată decât cea reală.

Dar nu trebuie să negăm și caracterul pozitiv al unor programe TV. Sunt și emisiuni educative, posturi care difuzează emisiuni din care elevii au ce învăța ex. Canalele Discovery, National Geographic, Viasat Explorer, Viasat History, Digi Life, Digi World.

În cadrul programelor TV își fac loc și anumite emisiuni cu temă religioasă ca de ex. emisiunea "Universul Credinței" - TVR1, Radio România Actualități și emisiunea: "Actualitatea Credinței".

Un rol important în transmiterea adevărului religios dar și în formarea moral-religioasă îl are postul de televiziune și radioul Trinitas care este vocea Patriarhiei Române.

Important este că putem alege ceea ce vrem să urmărim, putem face o selecție a programelor TV pe care vrem să le urmărim în funcție de caracterul lor educativ .

Un rol important îl are familia, părinții sunt cei care pot face un control asupra ceea ce vizionează copiii lor și pot restricționa accesul la anumite programe. Dar, din păcate, unele emisiuni de divertisment care nu transmit un mesaj moral sunt vizionate de întreaga familie. Desigur, și noi profesorii putem discuta cu elevii pentru a vedea ce fel de emisiuni urmăresc, pentru a-i atenționa asupra anumitor programe și să recomandăm anumite emisiuni care sunt educative și formative, din punct de vedere moral.

Un impact major asupra elevilor din zilele noastre îl are internetul. Foarte mulți au acces la internet atât prin cablu cât și prin telefonul mobil. Internetul este folosit atât pentru a se informa, dar mai ales pentru distracție prin intermediul jocurilor, comunicare prin intermediu site-urilor de socializare, messengerul. Elevii ajung tot mai mult să trăiască într-o lume virtuală. Problema pe care o ridică accesarea internetului este accesul copiilor la anumite site-uri. Calculatorul este astăzi absolut necesar în orice activitate ce vizează "progresul" local sau global. Absolut toate procesele industriale, de proiectare, tehnologie, bancare, de transporturi, medicale, de învățământ etc, sunt controlate și conduse cu ajutorul calculatoarelor. Oricine poate fi utilizator de internet dar, în același timp, și creator al acestuia, pentru că dezvoltarea sa este nelimitată. Ce se poate face în internet? Absolut orice, de la transmisii de date, voce, TV până la discuții filozofice și teologice, de la comunicare personală interumană (e-mail, chat, i-phone) până la dezvoltarea și încheierea de afaceri, de la tranzacții personale (plăți electronice

și comerț electronic) până la tranzacții la nivel înalt de stat și internaționale (burse și licitații electronice). Utilizatorii de internet pot fi în aceeași măsură oameni de știință care găsesc aici biblioteci și bibliografii impresionante și în absolut toate domeniile de la știință pură și sport, dar, în aceeași măsură, pot fi și psihopați sau maniaci, criminali sau perversi, care găsesc și aceștia aici totul, de la pornografie la posibilitatea unor acte criminale organizate. Fiecare poate adăuga ceva la vasta rețea.

Toate sistemele educaționale pregătesc tinerii în mod obligatoriu pentru folosirea internetului care este văzut ca o necesitate. E mult mai comod să stai în fața calculatorului și să faci tot ce ai nevoie informare, plăți, vizionare, decât să le faci în lumea reală, cu efort, stres, timp pierdut. Folosit cu măsură și luat ca o parte a vieții umane, internetul este deosebit de util. Omul poate beneficia de avantajele acestuia și fără a deveni dependent de ele, însă acest lucru este astăzi, mai ales în rândul adolescenților și tinerilor din ce în ce mai greu, deoarece internetul modelează conștiințele, ceea ce duce la implicații în plan moral, atât la nivel individual cât și la nivel de grup. Ideea de comunitate prezentă în creștinism se alterează, individul angajându-se în comunități virtuale, dar, practic, trăind o acută singurătate fizică, în plan concret. Izolarea față de oameni duce în final la izolarea și față de Dumnezeu, individul ajungând să-și petreacă viața într-o lume virtuală care îi oferă o amăgire. Nu dai socoteală nimănui pentru cuvintele și gesturile tale, deci cu atât mai puțin pentru ceea ce este sau devine cealaltă persoană, care de multe ori e necunoscută.

Nimeni nu poate contesta utilitatea internetului. Ca sursă de documentare bine organizată și foarte cuprinzătoare, el e folosit de majoritatea oamenilor. Și în ceea ce privește informația din domeniul religiei, elevii au acces la site-uri care prezintă informații corecte din punctul de vedere al învățăturii creștine transmise de Biserica Ortodoxă ca de exemplu: crestinortodox.ro; patriarhia romana; ora de religie; ortodox.ro; sfaturi ortodoxe etc.

Practic, folosirea internetului, atât ca sursă de documentare, cât și ca loc de întâlnire sau mediu de comunicare, ține tot de conștiința personală. Așadar e absolut necesar ca Biserica să aibă o prezență vizibilă și activă pe internet și să participe la dialogul public despre dezvoltarea criteriilor etice și morale aplicabile în acest domeniu, criterii ce se pot găsi numai în valorile credinței umane și creștine.

Biserica Ortodoxă are datoria de a transmite credincioșilor săi învățătura de credință ortodoxă și acest lucru trebuie să-l facă folosindu-se de mijloacele de comunicare în masă: reviste, ziare, radio, televiziune, casete audio și video, internet.

Bibliografie:

<https://www.crestinortodox.ro/editoriale/biserica-mass-media-dinamica-unei-provocari-pastorale-70105.html>

http://ortodoxie.trei.ro/istoric/ist/4k_biserica_si_mass_media.html

Profesor, Tanasă Cornelia

Școala Gimnazială "Mihai Eminescu" Vaslui

ȘCOALA DE VARĂ

În cadrul școlii noastre, are loc programul Școlii de vară, în care copiii socializează împreună, se cunosc și desfășoară diverse activități educative îndrumați de profesorii noștri.

Alături de dna învățătoare Coman Mihaela, dna prof. de română Popa Maria Mihaela și dl

profesor de muzică Olaru Oliver, am format echipa ce a plecat într-o nouă aventură a Școlii de vară în săptămâna 5 - 9 august 2019.

Dintre activitățile desfășurate cu elevii

menționăm: prezentare printr-un cuvânt și un semn distinctiv, mimând povești și personaje îndrăgite, pictură, jocuri distractive, călătorie cu autobuzul, recital de muzică și vânători de comori.

Școala de vară este o provocare atât pentru elevi, cât și pentru profesori privind diversitatea activităților noi, dezvoltându-le astfel spiritul creativ și capacitatea de adaptare într-un nou colectiv.

Profesor, Bodea Jenica

Școala Gimnazială "Iorgu Rădu", Bârlad

CE SPUN COPIII DESPRE ...

CARTEA FERMECATĂ

Deodată, într-o bibliotecă, bibliotecara a zărit un șoarece intelectual. Când l-a văzut, s-a speriat și a început să țipe. Înfuleca foi, cărți, tot ce găsea de calitate.

Un băiat care venise să citească, a găsit o carte care i se părea interesantă, a luat-o de pe raft, a răsfoit-o, s-a uitat în ea și a observat că e...roasă. S-a uitat la multe cărți, dar toate erau la fel: șoarecele le încercase la gust. În sfârșit, copilul a descoperit o carte neroasă, una singură, dar care nu părea în regulă, căci nu avea titlu. Băiatul s-a gândit că îi va descoperi titlul până o va termina de citit. În timp ce mergea spre casă, pe Ștefan îl strigau prietenii săi:

- Hei, Ștefan! De ce ai împrumutat o carte fără titlu?

- M-am gândit să-i pun eu un titlu, dacă-mi va plăcea.

- Abia așteptăm, ziseră toți în cor.

Când ajunse acasă, Ștefan s-a apucat imediat să citească. A deschis cartea, și chiar de la început, adică din primele două pagini, scria că povestea este o poartă spre o aventură frumoasă și palpitantă. Apoi a întors foaia, dar nu mai scria nimic. Toată cartea era albă, pagină, după pagină. „Dar asta chiar e carte ciudată. Oare să scriu eu toată cartea?” se întrebă Ștefan. „Da. Asta am să fac, deși nu pare a fi o aventură”, și-a răspuns singur. Când să-și ia stiloul în mână, a apărut scris ceva: „Acum, dacă vei atinge orice pagină nescrisă din această carte, vei ajunge în cea mai frumoasă poveste la care nu te-ai gândit niciodată.” Când a citit toate astea, Ștefan și-a spus: „Parcă ar fi o tabletă.”, dar nu a stat mult pe gânduri și a atins o pagină. În acel moment, Ștefan a simțit că este absorbit de foaia albă și...

...a ajuns în carte. A fost mirat. Nu-i venea să-și creadă ochilor: zâne, prințese, zâne-prințese; el și animalele erau singurii fără aripi. Dar, dintr-un turn, a ieșit cea mai frumoasă zână: Zâna-Cărților Avea părul auriu, lung până la brâu, cu o rochiță roz și pantofii ei cei mov. Era atât de frumoasă, încât dacă o vedeai, te și îndrăgosteai de ea. Când a coborât, ea l-a întrebat:

-Cum te numești, băiețelule?

-Mă numesc Ștefan. Dumneavoastră?

CE SPUN COPIII DESPRE ...

-Bună, Ștefan! Eu sunt Zâna-Cărților. Am o misiune pentru tine: în timp ce scriam o carte nouă, m-am uitat o singură clipă la peisaj. În acel timp, sora mea, Zâna-Anti-carte, a furat cel mai important cuvânt. Am încercat să termin povestea, dar nu am reușit și cuvintele par să fugă lăsând cartea cu paginile albe. Tu ești cel care poate să îmi readucă acel cuvânt și salveze lumea cărților. Accepți misiunea aceasta?

- Da, o accept, răspunse Ștefan.

- Mulțumesc! Poftim, aceasta este harta care te va conduce la locul unde este ascuns cuvântul. Succes!

- Mă voi întoarce, a zis Ștefan cu o privire hotărâtă.

După ce a plecat în misiune, primul pericol a fost dragonul care scuipă foc. Din fericire, Ștefan era bine echipat: un scut, o sabie și o armură rezistentă la foc. Dragonul a încercat să îlucidă, dar nu a reușit. Ștefan știa că dragonii nu sunt imuni la focul lor. Așa că a îndreptat scutul spre fiară, iar când a suflat cu foc, flăcările au venit fix în gâtul dragonului și l-a ucis.

Apoi, ca să treacă mai departe, a trebuit să pășească pe niște pietre de pe un râu de lavă. Desigur, râul a fost cam lat și erau niște valuri grozave. Dar Ștefan a trecut cam greu, asigurându-se bine și sărind cu iscusință.

După multe pericole, Ștefan a ajuns la ce era mai greu: lupta cu Zâna-Anti-carte. S-au luptat corp la corp câtva timp, dar zâna a observat că băiatul e prea agil ca să-l învingă. Atunci când el a stat pe loc, aceasta a aruncat o vrajă asupra lui, așa încât abia putea merge fără să se împiedice. Dar asta nu însemna că nu mai putea gândi. El și-a amintit de farsa cu banana, iar el chiar avea o coajă de banană într-un buzunar ascuns. A aruncat coaja pe jos, a mers până la ea și a alunecat pe ea. Atunci a plutit un pic în aer, a luat bagheta zânei și a distrus-o.

Acum zâna era inofensivă. Vraja s-a rupt, Ștefan a luat cuvântul, iar toate pericolele fiind învinse, s-a întors la turnul Zânei-Cărților și i l-a înapoiat. Zâna l-a luat, a scris „sfârșit” și i-a zis:

-Ștefan, înainte de a pleca, vreau să îți mai dau o carte magică: Ea este goală. Ori de câte

CE SPUN COPIII DESPRE ...

ori vrei să trăiești o aventură, atinge o pagină. Ea te va teleporta în diferite povești.

-Mulțumesc! Dar nu mi se va observa lipsa?

-Nu! Odată ce intri în carte, timpul va fi oprit, iar când te vei întoarce, vei reveni în aceeași secundă.

-Mulțumesc din nou, Zână a Cărților! N-o să te uit niciodată! La revedere!

-La revedere!

Când s-a întors acasă, cartea era scrisă și avea și un titlu: „Cuvântul fermecat”. Lui Ștefan i-a plăcut mult aventura sa.

De atunci, Ștefan călătorește săptămânal într-o aventură minunată și mereu regretă că s-a sfârșit atât de repede.

Popa Alexandra-Maria, Cl. a III-a ,

Școala Gimnazială „Iorgu Radu”, Bârlad

Profesor coordonator, Jacotă Monica

REALITATEA CIFREI 7

Dincolo de realitatea matematică a cifrei 7, tradiția biblică vorbește despre o forță magică

și spirituală de excepție. Cifra șapte din Biblie reprezintă perfecțiunea divină, totalitatea sau desăvârșirea.

Specialiștii spun că această cifră este întâlnită de 753 de ori în Biblie, 7 fiind de altfel cifra creației. Dumnezeu a făcut lumea în șapte zile, iar Adam a fost conceput în cea de a șaptea zi din cea de a șaptea lună de la facerea lumii. Chiar

dacă Dumnezeu a creat Pământul în șase zile, El le-ar fi putut face pe toate într-o zi, dar a vrut să dea un model care să fie urmat de omenire. El a lucrat șase zile, iar într-a șaptea s-a odihnit, potrivit Patheos. Creația și definirea săptămânii au fost atât de complete și terminate în șapte zile, astfel încât acestea indică faptul că șapte este un număr desăvârșit sau un lucru finalizat.

***Biblia**, în ansamblu, a fost inițial împărțită în șapte diviziuni majore: Legea, Profetii, Psalmii, Evangheliile și faptele Apostolilor, Epistolele generale, Epistolele lui Pavel și Cartea Apocalipsei. Numărul total al cărților inspiraționale a fost inițial patruzeci și nouă, adică 7×7, demonstrând perfecțiunea absolută a Cuvântului lui Dumnezeu. Isus i-a spus lui Petru că trebuie să-și ierte fratele „nu până la șapte ori, ci până la șaptezeci și șapte de ori”, Apocalipsa va fi anunțată cu șapte trâmbițe, și tot șapte judecăți se vor abate asupra celor care nu se pocăiesc. Iată câteva referiri la cifra șapte, care apar în scrierile **Bibliei**: Niciun animal nu va fi sacrificat până când nu va avea șapte zile; Domnul va pedepsi Israelul de șapte ori dacă nu ma va asculta; Isus menționează șapte judecăți ale nepocăinței în Matei 23; Isus vorbește despre șapte pilde în Matei 13; au fost șapte scrisori către șapte biserici în Cartea Apocalipsei; au fost șapte trâmbițe care anunțau judecățile lui Dumnezeu în Cartea Apocalipsei; au fost șapte semne prezentate în Evanghelia după Ioan; au fost șapte perechi de animale care au fost primite pe Arca lui Noe; au fost șapte calități sau atribute ale lui Mesia, menționate în Isaia; au fost șapte îngeri care au turnat în șapte potire mânia lui Dumnezeu, în Cartea Apocalipsei. Cifra 7 reprezintă unirea lui Dumnezeu (Sfânta Treime) cu lumea creată de El, reprezentată de cifra 4.*

Cifra 7 se regăsește în orice realitate fundamentală: 7 note muzicale, 7 metale ale alchimistilor, 7 forme de cristalizare, 7 zile ale săptămânii, 7 culori ale curcubeului, 7 minuni ale lumii, 7 Chakra, s.a. Întâmplător sau nu, și la emblema orașului New York, coroana Zeiței Libertății are tot 7 raze care ar simboliza cele 7 mari și 7 continente. De fapt, 7 era un număr sacru pentru toate popoarele civilizate ale antichității. Numărul 7 era socotit numărul perfecțiunii, simbolul radiant cu multiple fețe. Este un număr fundamental, pentru că se regăsește în toate religiile. 7 este un număr de transformare, format din 4 (4 elemente: apă, pământ, foc, aer) și 3 (centrul trinitar al ființei: inima (centrul milei, iubirii și frumuseții), plexul solar - centru al energiilor și plexul cranian - centru al divinului din om).

7 reprezintă imaginea divinității naturii umane, îl leagă pe om de Dumnezeu. Este cifra victoriei și a absolutului.

Profesor, Chirițescu Cristina

Școala Gimnazială "Iorgu Radu" Bârlad,

TOTUȘI....

*Lacrima neștiinței mele
Mă face să cunosc abisul,
Să-nțeleg că singura virtute
Este recunoașterea conștiinței.
Totul se dăltuiește în tine,
Se modelează în bine,
Se transformă în frumos,
Devii un virtuos.
Dar totul se închide în crusta necunoașterii
Ca un minuscul punct,
Înconjurat de o nebuloasă uriașă
Ce se mărește progresiv, la infinit.*

**Profesor, Maței Silviu Vasile
Colegiul Național „Cuza Vodă”, Huși**

EXCURSIE ȘCOLARĂ

Excursia școlară, mult dorită și îndrăgită de elevi, este cel mai bun prilej de a învăța

geografie și istorie, religie de a ști mai multe despre ceea ce înseamnă țara cu bogățiile și frumusețile ei naturale, mai profund decât la orice oră la clasă, indiferent de metodele folosite de dascălii școlii.

Mai mult, este un moment

potrivit de a-ți cunoaște mai bine elevii, astfel încât, odată întors în atmosfera sălii de clasă, să poți să dezvolti relația de apropiere creată în timpul excursiei.

Deplasarea s-a realizat pe itinerarul: Poiana Sărată, Poiana Brașov, Timisul de Jos, Castelul Peleş, Fun Park și Mănăstirea Caraiman. Clasele care s-au bucurat de această frumoasă excursie au fost clasa a VI-a A și a VII-a A,

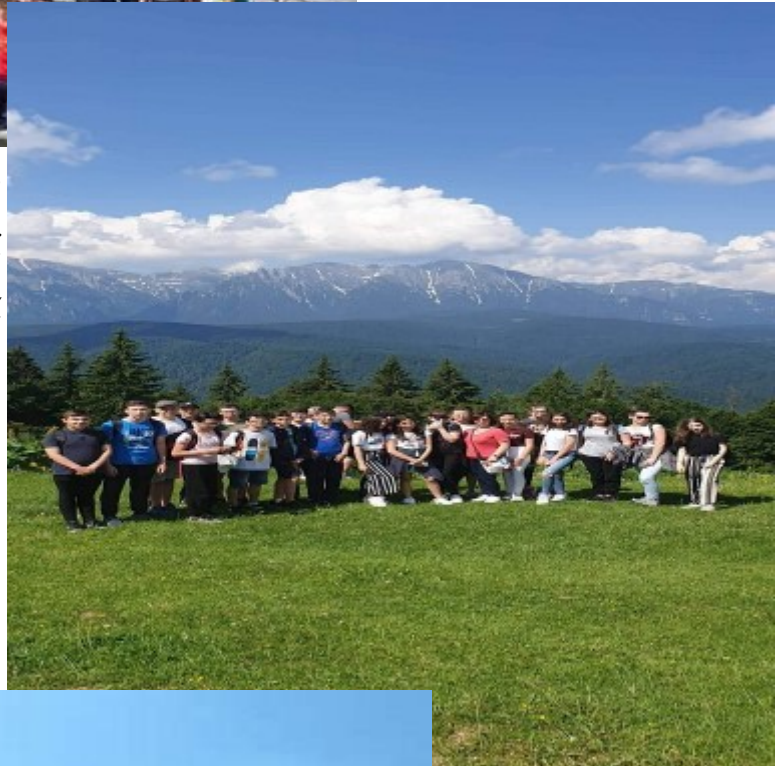

însotiti de subsemnata, dna profesoara Popa Maria-Mihaela, dna asistenta Tasie Domnica si nu în ultimul rând, dna profesoara Gîndu Nicoleta, organizatorul principal al excursiei.

Așadar, putem spune că excursia școlară rămâne o adevărată lecție de învățatură în care se deschide marea carte a patriei și a naturii, din care poți învăța direct despre

munți și ape, sate și orașe, despre plante și animale, despre oameni și faptele lor, despre istoria zbuciumată a românilor, despre toate.

Profesor, Bodea Jenica

Școala Gimnazială "Iorgu Radu", Bârlad

CONTINUTURILE RELIGIOASE ȘCOLARE, MIJLOC DE RESPONSABILIZARE A ELEVULUI FAȚĂ DE CREAȚIE

Ora de Religie constituie un mediu propice pentru elev de a medita asupra relației personale cu creația și a modului în care gestionează acest dar primit de la Dumnezeu. Este, pentru el, o ocazie de îndrepta erorile sau de a consolida bunele practici privind relația cu mediul. Prin activitățile de ecologie creștină organizate în cadrul orelor de religie, elevii ar putea înțelege mai ușor cât de importantă este asumarea de către tineri a unui comportament responsabil față de creație.

Dacă studiem cu atenție Programa de Religie – cultul ortodox, constatăm că există câteva conținuturi religioase unde s-ar putea aborda eco-teologia:

Clasa pregătitoare: Dumnezeu ne-a dăruit o lume frumoasă (frumusețea creației; natura și oamenii; ocrotirea naturii de către om etc.)

Clasa I: Omul se bucură de creația lui Dumnezeu (ce înseamnă creația lui Dumnezeu; perfecțiunea creației lui Dumnezeu; cum ne manifestăm respectul față de creația lui Dumnezeu etc.)

Clasa a II-a: Ajutorul oferit celorlalți, semn al iubirii față de Dumnezeu (ce înseamnă să ajuți pe cineva, faptele bune săvârșite din iubire, iar nu din obligație; exemple de îndatoriri și de fapte de slujire a semenilor, în diferite contexte de viață)

Clasa III: Viața omului, darul lui Dumnezeu, Omul în relație cu natura.

Clasa a IV-a: Lumea – casă pentru toți oamenii.

Clasa a V-a: Crearea lumii (Dumnezeu – Izvorul existenței și Părintele omenirii; crearea îngerilor și lucrarea lor; crearea lumii văzute; unicitatea și specificitatea ființei umane; primele relatări biblice despre Dumnezeu)

De modul abordării de către profesorul de religie a acestor conținuturi depinde și modalitatea în care elevul își va înțelege locul și rolul în relație cu creația. Pentru a ajunge aici, el trebuie însă familiarizat cu informațiile religioase despre: modul deosebit în care a fost creat de către Dumnezeu, comparativ cu celelalte făpturi; relația în care a fost pus de Creator cu creația și cum ar trebui s-o folosească. Omul, după ce a fost creat și binecuvântat de Dumnezeu, a primit

porunca: „Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul și-l supuneți; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului, peste toate animalele, peste toate vietățile ce se mișcă pe pământ și peste tot pământul.” (Facerea 1, 28). Iată cum omul nu este doar parte din natură, ci, pe alt plan al vieții, experiază lumea ca spațiu al mișcării și al devenirii sale, prin eforturile de cunoaștere și prin modul în care alege să facă bine sau rău semenilor săi. Prin aceasta, lumea, cu lucrurile ei, se arată ca loc al creșterii și al exercitării lui etice.

Statutul special al omului în ordinea creației este susținut de mai multe argumente:

- întreaga creație s-a realizat prin Cuvânt, numai omul a fost creat printr-un act special – prin sfat dumnezeiesc, prin lucrul mâinilor lui Dumnezeu și prin suflarea Sa: „Atunci, luând Domnul Dumnezeu țărână din pământ, a făcut pe om și a suflat în fața lui suflare de viață și s-a făcut omul ființă vie.” (Facerea 2, 7);

- este purtător al chipului lui Dumnezeu este singura făptură dihotomică, alcătuită din trup/materie și suflet/spirit, aflate într-o unitate deplină;

- este singura făptură chemată la asemănarea cu Dumnezeu;

- spre deosebire de celelalte ființe, omul este înzestrat de Creator cu conștiință;

- prin constituția sa, el ocupă locul de mijloc între lumea spirituală și cea materială, reprezentând punctul de sinteză sau de întretăiere a celor două lumi. „Introdus ultimul între creaturi, ca un fel de inel natural al extremităților întregului, prin părțile sale proprii, și ca unul care aduce în sine la unitate cele ce sunt dezbinat după fire prin mari distanțe” (Sf. Maxim Mărturisitorul).

După cum afirmă pr. Alexander Schmemmann, „omul a fost creat ca rege al creației: acesta este adevărul prim și esențial despre om, izvorul și baza „spiritualității” creștine. Să fie rege, să posede darul împărăției, ține chiar de natura lui. El însuși este de Sus, pentru că de Sus primește chipul lui Dumnezeu și puterea să transforme creația în ceea ce voiește Dumnezeu să fie și să devină. El este purtătorul puterii dumnezeiești, binefăcătorul pământului dat lui ca împărăție, ca folos și împlinire proprie.”

Exemple de activități prin care pot fi abordate temele de ecologie creștină:

Discuții pe tema protejării naturii, pornind de la exemple date (personaje din povestiri,

personaje biblice, sfinți etc.)

Jocuri de rol: „Așa da/ Așa nu”, cu aplicații la diferite contexte relevante la grija față de natură.

Conversații de grup privind regulile de comportament în diferite situații (școală, familie, biserică, stradă, natură etc.)

Dialoguri pe diferite teme: importanța lui Dumnezeu în viața omului, importanța omului în viața semenilor și a celorlalte ființe din natură, viața de pe pământ etc.

Lectura unor texte pe teme din natură (succesiunea anotimpurilor, revenirea naturii la viață primăvara etc.)

Realizarea unor colaje cu imagini, fotografii care ilustrează aspecte din natură.

Stabilirea, cu ajutorul profesorului, în grupuri mici și/ sau la nivelul clasei, a unor reguli de comportament adecvate vârstei elevilor și diferitelor contexte (școală, familie, biserică, stradă, natură etc.), relevante din perspectivă moral-religioasă.

Jocuri de rol „Cum mă comport în situația...”, în relație cu diferite contexte relevante (alegerea binelui/ răului, comportamentul în relație cu semenii, comportamentul în relație cu diferite viețuitoare).

Realizarea unor desene, colaje pe teme studiate (de exemplu, „Zilele creației”, „Ecologie – păstrarea și îngrijirea lumii pe care Dumnezeu a creat-o pentru om”).

Ecologia creștină este un concept ce facilitează o înțelegere adecvată a relației om-natură, natură-om, având drept temelie experiența Bisericii, experiența liturgică, dar și cea personală, a teologilor ei.

În acest moment criza ecologică denotă o relație afectată a omului cu întreaga natură, amenințând nu doar supraviețuirea omului pe pământ cât a naturii însăși. Omul a înțeles greșit stăpânirea sa asupra naturii, exploatând mediul natural în folosul său. Pe de o parte, civilizația modernă smulge cu o mare viteză și ampolare resursele Pământului pentru a-și asigura bunăstarea, iar pe de altă parte, otrăvește natura prin deșeuri, favorizând astfel distrugerea sistemelor naturale de regenerare. Poluarea solului duce la poluarea alimentelor care pun în pericol viața omului, a plantelor și a animalelor. Natura, întreaga biosferă, este infectată și pune în primejdie echilibrul planetei și viața omului pe ea.

Cataclismele naturale, seceta, încălzirea globală, inundațiile, dispariția unor specii de animale sau plante, toate sunt efecte ale comportamentului nostru față de natură. Victima acestor abuzuri este în primul rând omul, pentru că el are nevoie pentru a supraviețui de un mediu înconjurător sănătos.

Omul ar trebui să știe că nu este stăpânul absolut al naturii, pentru că nu el este creatorul ei. El nu este decât administrator și de aceea stăpânirea sa trebuie înțeleasă ca fiind una de protejare și nu de distrugere a ei.

Datoria noastră este aceea de a-l sensibiliza pe omul modern și de a-l face să înțeleagă faptul că natura nu este ceva în exteriorul lui, ci parte din el, având datoria de a o proteja, de a o îngriji, atât pentru binele său trupesc, dar și sufletec, căci va fi judecat după felul cum a respectat porunca divină de a stăpâni pământul.

Sfânta Scriptură mărturisește că Dumnezeu, Creatorul cerului și al pământului, al omului și al întregului univers, a învățat poporul ales să conviețuiască în deplină armonie cu natura, să-i respecte legile.

Efortul nostru pentru comuniunea cu Dumnezeu în Sfintele Taine nu poate ignora lumea cu tot ce este în ea. În acest sens, Părintele Stăniloae afirma: "Omul nu se poate concepe în afara naturii cosmice. Prin coruperea, sterilizarea și otrăvirea naturii, omul face imposibilă existența sa și a semenilor săi. Astfel natura nu este numai condiția existenței omului singular, ci a solidarității umane. Natura apare într-un mod clar ca mediul prin care omul poate face bine sau rău semenilor săi, dezvoltându-se sau ruinându-se el însuși din punct de vedere etic și spiritual. Imposibilitatea separării persoanei umane de natura cosmică, face ca mântuirea și desăvârșirea persoanei să se proiecteze asupra întregii naturi. Natura întreagă este destinată slavei de care se vor împărtăși oamenii în Imparația cerurilor și încă de pe acum ea se resimte de liniștea și de lumina ce iradiază din omul sfânt."

Se pare că criza ecologică este o criză a civilizației. Este o criză care are de-a face cu pierderea sacralității naturii în civilizația noastră. Din păcate, omul modern nu se mai interesează de valorile spirituale ale împărăției lui Dumnezeu, ci caută să se atașeze de valorile materiale și trecătoare ale acestei lumi.

Biserica propune o mutare a centrului de gravitație dinspre noi înșine spre o relație

personală, cât mai intimă, cu Hristos Cel Personal, și, prin El, cu întreaga natură. Acest context va feri pe om să se transforme în sclavul lumii văzute și al materiei, manifestându-se ca faptură zidită după Chipul lui Dumnezeu, dominând natura exterioară și pe sine însuși.

Creștinul trebuie să încerce să schimbe natura, s-o îmbunătățească, transfigurând-o cu ajutorul harului și astfel, din inamică sau indiferentă, ea să devină pentru creștin prietenă și slujitoare.

Bibliografie:

1. Popescu, Dumitru, 1996, Ortodoxie și contemporaneitate, Ed. Diogene, București;
2. Staniloe, Pr. Prof. Dr. Dumitru, 1996, Teologia Dogmatică Ortodoxă, vol. I, II, Ed. Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București;
3. <http://www.crestinortodox.ro/morala/problema-ecologica-luminainvataturii-crestine>.

Profesor, Tanasă Cornelia

Școala Gimnazială "Mihai Eminescu" Vaslui

ITOV - 2019

Întâlnirea Tinerilor Ortodocși Vaslui (ITOV) aflată la a doua ediție a reunit la Vaslui peste 1000 de tineri de pe tot cuprinsul Eparhiei Hușilor și 50 de

tineri invitați din Mitropolia Basarabiei.

Tema acestui an a istorie și prezent Satul românesc”.

fost "Tradiție și modernitate, pentru tânărul contemporan.

Atelierele de comunicare s-au desfășurat la Școala Gimnazială "Mihai Eminescu" și au fost coordonate de 25 de

moderatori, preoți și profesori pe baza temei conferinței.

Profesor, Bodea Jenica

Școala Gimnazială "Iorgu Rađu", Bârlad

CERCUL DE PICTURĂ

Cercul de pictură și-a continuat activitatea în aceeași liniște și cu aceeași modestie la Biblioteca Municipală "Stroe S. Belloescu", secția pentru copii, în cadrul proiectului "Școala de vară".

Copiii cu abilități și înclinații deosebite spre pictură și desen au venit cu plăcere la cerc, fiind stimulați spre creativitate și frumos, folosindu-și imaginația pentru a deveni artiști unici.

Profesor, Bodea Jenica

Școala Gimnazială "Iorgu Rađu", Bârlad

OLIMPIADA DE RELIGIE 2019

Ca în fiecare an, în semestrul al II-lea, se desfășoară olimpiadele și concursurile naționale. La religie etapa pe școală s-a desfășurat în perioada decembrie-ianuarie, conform calendarului de desfășurare a concursurilor și olimpiadelor școlare. La etapa locală s-au calificat

primii patru elevi din unitatea școlară, pe fiecare nivel, iar la etapa județeană s-au calificat elevii care au obținut cel puțin 85 puncte.

Etapa județeană a olimpiadei de religie s-a desfășurat la Liceul Teoretic „Mihail

Kogălniceanu, în data de 23 martie 2019. La olimpiada de religie cult ortodox etapa județeană s-au calificat 97 elevi de la clasele V-XII. Noutatea acestuia a fost că olimpiada s-a desfășurat și la clasele a V-a și VI-a, conform Regulamentului de organizare și desfășurare a olimpiadei de religie. Cu ajutorul lui Dumnezeu

și implicarea cadrelor didactice, elevii au ajuns la Vaslui în siguranță și au putut participa la frumoasa competiție. Comisia de organizare și-a desfășurat activitatea în condiții optime, lucru pentru care le mulțumesc organizatorilor.

Etapa națională a olimpiadei de religie s-a desfășurat la Oradea, jud. Bihor, în perioada 01-05 mai 2019. La olimpiada de religie cult ortodox, au participat 9 elevi, clasele V-XII, câte unul pe nivel, respective un loc suplimentar la clasa a VII-a, așa cum prevede Regulamentul de organizare și desfășurare a olimpiadei școlare pentru disciplina religie, cult orthodox. Opt dintre ei s-au clasat pe locul I la etapa județeană a olimpiadei, unde au obținut un punctaj mai mare de 85 puncte; locul suplimentar a fost acordat elevului care s-a clasat pe locul al II-lea.

Rezultate remarcabile au avut copiii nostri și la Concursul național interdisciplinar ” Cultură și spiritualitate românească ” etapa națională.

Etapa națională a acestui concurs s-a desfășurat la Putna - Suceava în perioada 15-19 mai 2019 pentru elevii de gimnaziu respectiv la Vâlcea, în perioada 22-26 mai 2019 pentru elevii de liceu.

Pe data de 25.06.2019 a avut loc, la Mănăstirea Bujoreni, festivitatea de premiere a elevilor participanți la Olimpiada de Religie precum și a elevilor care au obținut premii la Concursul

interdisciplinar „Cultură și spiritualitate românească”.

Au participat 112 elevi (din care 94 elevi participanți la olimpiada de religie, etapa județeană; 18 elevi care s-au remarcat la concursul interdisciplinar „Cultură și spiritualitate românească”) și 54 cadre didactice care au pregătit loturile olimpice (din care 40 sunt de religie, 14 de limba și literatura română).

Activitatea s-a desfășurat cu sprijinul și binecuvântarea Preasfințitului Părinte Episcop Ignatie.

Alese multumiri, Preasfințitului Părinte Episcop, părintelui consilier Gubernat Cosmin, doamnei inspector general Gabriela Plăcintă, care și anul acesta a fost în mijlocul nostru, părintelui Stareț Euharist, sponsorilor noștri – în special Editurii Agaton, și nu în ultimul rând cadrelor didactice și copiilor minunați care ne bucură cu dragostea lor pentru Hristos și frumos.

Inspector școlar,

Prof. Monica Mocanu

LITERATURA POPULARĂ (continuarea în nr. Urmator al rev.)

Literatura populară constituie un domeniu de valori aflat permanent în mișcare, datorită nevoii de adaptare continuă la cerințele mereu noi ale popoarelor care le-au creat și care le-au păstrat.

Prin **cultură** se înțelege de obicei „totalitatea valorilor materiale și spirituale create de omenire, ca rezultat al îndelungatei practici social-istorice.” Literatura populară trimite la ideea de popor, de vulgar, de masă și chiar de incultură. După Adrian Marino, conceptul de „literatură populară” are patru sensuri diferite:

Din punct de vedere genetic și etimologic, literatura populară este rezultatul unui popor, creată de popor, apreciat ca „autor” colectiv. La acest nivel, ea este identificat[de obicei cu termenul de folclor și suprapusă peste construcția „literatură orală”.

Expresie a sufletului popular „vox populi”, așa cum apare într-o clasificare a artelor încă din secolul al XII-lea. Herder, apoi romanticii definesc literatura populară drept o literatură „naturală”, „spirituală”, „naivă”, „primitivă”, „nevinovată”, „autentică” etc.

Literatura populară este o literatură care se bucură de o largă audiență, de popularitate, și se află în opoziție cu ideea unei literaturi pentru elite.

Literatura populară este o literatură scrisă pentru popor, cu scopul de a culturaliza și educa.

Ideea literaturii ca modalitate de luminare a poporului apare în Iluminism și apoi este reluată de romantici. Este o literatură extrem de accesibilă, atât din punct de vedere stilistic, cât și din punct de vedere tematic.

Sintetizând trăsăturile prezentate mai sus, putem afirma că literatura populară apare și funcționează în afara culturii oficiale, cultivate, învățate etc. Din acest motiv ea se bucură de o mare libertate a inspirației și constituie pentru literatura cultă o sursă permanentă de înnoire.

Definirea și clasificarea literaturii populare constituie încă o problemă. La toate popoarele literatura populară este cu mult mai veche decât literatura scrisă. Ulterior ea s-a dezvoltat odată cu literatura scrisă, fiind deseori punct de plecare și sursă de inspirație pentru aceasta. Însă literatura populară a fost transmisă din generație în generație, prin viu grai, suportând permanent transformări, în funcție de generații și de epoci. Abia la jumătatea secolului al XVIII-lea creațiile populare au început să fie culese cu pasiune și să fie prețuite.

Primii culegători de folclor au fost romanticii. În următoarea perioadă, interesul a fost și mai mare și nu doar în privința creațiilor populare, ci și în celelate forme de cultură populară: arta țesăturilor, arhitectura, pictura pe sticlă, costumele populare, cântecul și dansul popular etc. Între categoriile enumerate există uneori o strânsă legătură, fiind unite prin valoarea lor estetică, iar granițele dintre ele nu sunt delimitate exact, pentru că unele producții literare presupun existența muzicii, dansul impunând prezența mișcării și a muzicii. În cadrul lor, literatura populară ocupă un loc aparte prin trăsăturile ei definitorii: caracter oral, caracter anonim, caracter colectiv, ca caracter sincretic și tradițional, pe care le vom dezvolta în următorul capitol.

Bibliografie:

1. Marino, Adrian, *Literatura populară, literatura de masă, paraliteratura în „Hermeneutica ideii de literatură”*, p. 161-175
2. Chițimia I. C., *Antologie de literatură populară, București*, 1953
- Gr. G., *Materialuri folcloristice, București* 1900, p. 32;
3. „Din folclorul nostru”, în „Biblioteca pentru toți”, București, Ed. de stat pentru literatură, 1953

Prof. Coman Alina, Școala Gimnazială "Iorgu Rădu", Bârlad

ELEMENTUL MIRACULOS ÎN BASMUL POPULAR ROMÂNESC

Elementul fantastic reprezintă o constantă importantă a basmului românesc. Această creație constituind de altfel o reflectare a lumii reale în “moduri fabuloase”. Etimologic adjectivului fantastic, provine de la latinescul *fantasticus*, ce înseamnă: ceea ce nu există în realitate, creat/plăsmuit de imaginație ori ireal/ himeric/ incredibil/ fictive. În basm, există o interferență continuă între elementele reale și fantastice, plătuite de imaginația autorului popular sau cult.

Cercetătorul francez de origine bulgară Tzvetan Todorov definește conceptul de fantastic în raport cu cel de imaginar și de real „Într-o lume care este evident a noastră, cea pe care o cunoaștem, fără diavoli și silfide și fără vampiri, are loc un eveniment care nu poate fi explicat prin legile acestei lumi familiare.

Cel care percepe evenimentul trebuie să opteze pentru una din dintre cele două soluții posibile, ori este vorba de o înșelăciune a simțurilor, de un produs al imaginației și atunci legile lumii rămân ceea ce sunt, ori evenimentul s-a petrecut într-adevăr, face parte integrantă din realitate, dar atunci realitatea este condusă de legi care ne sunt necunoscute [...]. Fantasticul ocupă intervalul acestei incertitudini" (Tzvetan Todorov - Introducere în literatura fantastică)

Fantasticul se regăsește în creațiile epice populare, și în special în basm, de unde a fost valorificat artistic și în creațiile culte de Mihai Eminescu – "Făt-Frumos-Din-Lacrimă" sau Ion Creangă – "Povestea lui Harap Alb".

Miraculosul în basm se manifestă în diferite moduri și este propriu unor situații, întâmplări, obiecte sau eroi care aparțin unei lumi supranaturale.

*Atunci când eroul nu poate ieși din situații periculoase, recurge la **obiecte miraculoase** (expresie a fantasticului cel mai des întâlnită în basm) și care constituie un mijloc de realizare a fantasticului.*

*Zmeii au buzdugane. Unul, care aruncat cale de un conac, lovește în ușă și se așează în cui, la fel observăm și cu celelalte două buzdugane (aruncate de două sau trei conace – termenul conac/derivă din cuvântul turc *konak*, și desemnează un interval de timp egal cu o jumătate de zi). Alteori buzduganul izbește de trei ori în poartă, se bagă în casă, se învârtă de trei ori și se pune în cui. Puterea zmeului stă în aceste buzdugane fermecate.*

Împărații bătrâni din basme au cai năzdrăvani, haine și arme miraculoase, care se pot regenera datorită priceperii eroului principal. Armele arhaice întâlnite în basme sunt: buzduganul, după cum am văzut anterior, paloșul, mai rar găsim sulița, arcul, săgeata, sabia.

De obicei, aceste arme miraculoase sunt dăruite eroului pentru a putea depăși pericolele și dușmanii ce îi apar în cale. Unele din ele se pot ridica singure și lupta cu o armată întreagă, făcând-o mii de fărâme, în alte basme are puterea de a împietri oști. Alte basme propun drept arme miraculoase pușca- care este dăruită de Dumnezeu și Sf. Petru – care poate împușca la patru mii sau împietri. Un instrument coercitiv, folosit pentru a îndrepta greșelile unor personaje este și bâta. Aceasta are capacitatea de a acționa singură prin rostirea unei formule magice: "Sări boată botoanie/Și-i dă-i la fundoanie" (G. Cătană- "Doi frați").

Dintre armele magice defensive care se prefac în obstacole în calea urmăritorilor eroului, sunt în basmele românești următoarele obiecte magice: perie, basma, gresie, năframă. De cele mai multe ori ele sunt luate din urechea calului năzdrăvan. Odată aruncate, acestea se prefac într-o pădure deasă, un munte de piatră atingând cerul. În alte basme, eroina aruncă un inel ce se prefacă într-un zid de cremene sau în altul voinicului aruncă: piptene, perie, țesală din care ies: gard, stuf, pădure de cuțite și săbii. O altă modalitate de a scăpa din calea urmăritorilor, întâlnită în basme, o reprezintă săpunul care odată aruncat se prefacă într-un loc alunecos.

Există în basme, obiecte care îl fac invizibil pe erou și astfel că acesta poate scăpa ușor de primejdie. Astfel de modalități ingenioase, de a face eroul invizibil, sunt: lecrul (vestă) – care îmbrăcată te face nevăzut; o batistă pe care pui mâinile amândouă și care te face invizibil, un clop (pălărie) ce are aceste proprietăți magice, căciulă de invizibilitate. În alte situații, procedeul este complicat: eroul visează că în unghiul grădinii dinspre răsărit va găsi un pui de dafin cireșiu, altul trandafiriu, o săpălugă de aur, o năstrapă (cană/vas) de aur și un ștergar de mătase. El va trebui să pună puii de dafin în ghivece, îi sapă cu săpălugă și-i stropește cu năstrapa, iar când aceștia ajung de un stat de om să spună: “Dafine, dafine,/Cu săpălugă de aur săpatu-te-am,/Cu năstrapa de aur udatu-te-am,/Cu ștergar de mătase ștersu-te-am,/Dă-mi darul d-a mă face, oricând voi voi eu, să nu fiu văzut de nimeni.”

Prezența elementului fantastic în basmă este reprezentată și de modalitatea de deplasare a eroului. Pe lângă calul năzdrăvan, despre care am discutat anterior și care are puterea de a-l face pe erou să învingă în mod miraculos barierele nevăzute ale timpului, basmul românesc ne propune câteva soluții ingenioase: turnul zburător – el plutește de lasă pe toți cu gura căscată; cărucioara unei zâne care are o mecanică și o propulsie miraculoasă – vine “fără să fie trasă de cai” - George Călinescu emite ipoteza că aceste două situații să nu reprezinte născociri ale lui Petre Ispirescu, “obsedat de automatele moderne”. Revenind la mijlocele de locomotie miraculoase al basmului, amintim în continuare: papucii cu ajutorul cărora treci orice apă ca pe uscat; perechea de șole (opinci) care te pot duce trei miluri; batista care legată la mâna dreaptă te ajută să zbori; biciul fermecat care are puterea de a aduce un cal, în alte împrejurări călătoria miraculoasă se face cu un inel.

Prof. Coman Octavian, Școala Gimnazială Nr.1 Pogana

Importanța activității de voluntariat pentru educație și formare profesională

În ciuda a ceea ce cred multe persoane, voluntariatul nu este „muncă pe gratis”. Din contră, beneficiile pentru voluntar sunt nenumărate. Voluntariatul este un mod de a îți face prieteni noi, de a ajuta la corectarea unor probleme sociale, și de a te dezvolta ca individ.

Prin voluntariat te asiguri personal că lumea se așază pe un făgaș mai bun dar investești și în tine, deoarece atunci când ești voluntar acumulezi o serie de competențe care te ajută atât în relația cu cei din jurul tău, dar și la facultate sau la locul de muncă. În toată lumea sunt milioane de oameni care au nevoie de ajutor:

sunt forțați să muncească, nu au acces la educație, sunt exploatați, nu au adăpost sau nu au ce mânca. Resursele autorităților și organizațiilor neguvernamentale sunt limitate atât din punct de vedere financiar cât și în ceea ce privește personalul. Și aici intervin voluntarii. Ei sunt cei care fac o anumită activitate pentru că așa își doresc, în folosul altcuiva, fără a primi bani. Voluntarii sunt indispensabili într-o organizație neguvernamentală.

Ne place să scriem despre voluntariat, asta este clar. Ne impresionează și ne ating inițiativele din acest domeniu și ne face plăcere să citim că voluntariatul este văzut tot mai bine. Vrem să credem că acest lucru se poate aplica pentru oricine și pentru orice activitate, așa că spunem și noi că este un timp și pentru voluntariat în viața fiecăruia.

*În principal, oamenii care fac voluntariat sunt preocupați de ceilalți din jurul lor, sunt oameni altruști care doresc să împartă câte puțin din timpul lor liber cu ceilalți. Însă nu doar acestea sunt motivațiile din spatele pasiunii oamenilor pentru voluntariat. Studiile arată că **primele cinci motivații** ce stau în spatele implicării oamenilor în activități de voluntariat sunt următoarele:*

Valorile morale. În primul rând, prin a fi voluntar ne arătăm, așa cum spuneam și mai sus, grija și preocuparea pentru ceilalți din jurul nostru, pentru societatea în care trăim. Mai mult, voluntariatul poate fi privit și prin a fi recunoscător pentru viața pe care o duci și a oferi drept recunoștință aceleași lucruri și pentru alții.

Grija pentru comunitate. În general, sunt persoane care practică voluntariatul tocmai pentru că le pasă de comunitatea în care trăiesc și de grupurile care se dezvoltă acolo.

Creșterea stimei de sine. Chiar dacă nu vă vine să credeți, pentru mulți voluntariatul funcționează asemeni unui instrument foarte bun de a te face să te simți mai bine, mai util societății. Fiind în mijlocul unei probleme și ajutând la rezolvarea acesteia te ajută nu numai să te simți mai bine, ci și să te eliberezi de presiune și de stres.

Înțelegerea celor din jur. Mai mult, când practici voluntariatul și te implici în acțiuni ce

presupun empatizarea cu valorile altora și cu nevoile altora, ajungi să ai o mai bună înțelegere a celor din jurul tău și a felului cum privesc aceștia lumea. În felul acesta, un voluntar poate deveni mult mai deschis și mult mai atent la cei din jurul său, fiind un om cu mintea flexibilă și deschisă, care nu judecă după aparențe și are o privire de ansamblu asupra problemelor.

Dezvoltare personală. Voluntariatul este o bună metodă de a te schimba tocmai pentru că ai ocazia să cunoști oameni noi care pot deveni o inspirație pentru tine,

dar mai important, poți aduna cunoștințe și îți poți dezvolta multe skill-uri care îți pot folosi într-o viitoare carieră. În plus față de asta, multe instituții de învățământ sunt tot mai preocupate de implicarea elevilor în acțiuni de voluntariat.

Începând cu anul 2013 Școala Gimnazială „Iorgu Radu” a impementat următoarele proiecte de voluntariat: Zâmbet de copil, Școala Părinților, Școala de Weekend, Nouă ne pasă!. Numărul elevilor implicați au fost : 200 de elevi voluntari, toate cadrele didactice implicate și nu în ultimul rând părinți implicați. Beneficiari: Complexul de Servicii Comunitare Nr. 2 Bârlad -D.G.S.A.P. Vaslui , Asociația

Pentru Noi și elevii Școlii Primare Stâncășeni.

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practică și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și

al alegerii libere.

În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

Prof. Perju Oana- Gabriela

Școala Gimnazială "Iorgu Radu", Bârlad

COLECTIVUL DE REDACȚIE

*Înv. Chiriac Tatiana, Școala Gimnazială
"Iorgu Rađu", Bârlad*

*PIP. Coman Mihaela, Școala
Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad
Prof. Barbălată-Bularda Carmelina,
Școala Gimnazială "Iorgu Rađu", Bârlad*

*Prof. Tanasă Cornelia, Școala
Gimnazială "Mihai Eminescu" Vaslui*

*Prof. Bodea Jenica, Școala Gimnazială
"Iorgu Rađu", Bârlad*

*Prof. Chiritescu Cristina, Școala
Gimnazială "Iorgu Rađu" Bârlad,*

*Prof. Elena Ungureanu, Școala
Gimnazială „Constantin Parfene” Vaslui*

*Prof. Coman Alina, Școala Gimnazială
"Iorgu Rađu", Bârlad*

*Prof. Gîndu Nicoleta-Elena, Școala
Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad*

*Prof. Jacotă Monica, Școala
Gimnazială "Iorgu Rađu", Bârlad*

*Prof. Maștei Silviu Vasille, Colegiul
Național „Cuza Vodă”, Huși*

*Prof. Mașim Iulian, Colegiul Național
„Gheorghe Roșca Codreanu”, Bârlad*

*Prof. Popa Maria-Mihaela, Școala
Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad*

*Prof. Tănasă Daniela, Școala
Gimnazială "Ștefan cel Mare", Vaslui,*

*Prof. Coman Octavian, Școala
Gimnazială Nr.1 Pogana*

*Prof. Perju Oana- Gabriela, Școala
Gimnazială "Iorgu Rađu", Bârlad*

*Inspector școlar de Religie, Prof. Monica
Mocanu,
I.S.J. Vaslui*

Revista este realizată din fonduri proprii și poate fi citită pe portalul didactic.ro, secțiunea reviste școlare sau www.ro universul creștin al copiilor

Responsabilitatea pentru conținutul articolelor publicate aparține, în exclusivitate, autorilor.

COLECTIVUL DE REDACȚIE

ELEVI

Andreea Sava, Cl. a VII-a, Școala Gimnazială „Constantin Parfene” Vaslui

Andreea Ștefania, Cl. a VI- a A, Școala Gimnazială ”Iorgu Rađu”, Bârlad

Ciobanu Adriana –Violeta, Cl. aVII-a, Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”

Creangă Alexandra, Cl. aVI-a B, Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”

Dima Nicola, Cl. aVI-a B, Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”

Dobrău Iosif Andrei, Cl. a VI-a, Școala Gimnazială Nr. 1, Băcani

Drestaru Alexandra, Cl. a VIII-a A, Școala Gimnazială ”Iorgu Rađu”, Bârlad

Gherghe Ștefan, Cl. a VI-a, Școala Gimnazială „Constantin Parfene” Vaslui

Lazanu Magdalena Andreea, Cl. a X-a, Liceul Teoretic ”Mihai Eminescu”

Popa Alexăndra-Maria, Cl. a III-a , Școala Gimnazială „Iorgu Rađu”, Bârlad

Popov Rebeca, Cl. a V-a A, Școala Gimnazială ”Iorgu Rađu”, Bârlad

Turcu Ana Maria Cl. a VI- a A, Școala Gimnazială ”Iorgu Rađu”, Bârlad

*2019, An omagial al satului românesc și An comemorativ al
Patriarhilor Nicodim Munteanu și Iustin Moiescu și al traducătorilor
de cărți bisericești*